

**Nog 250
Hoevesteiners
in noodopvang**

Pag. 4

**Studenten en
docenten
klagen over
niveau van
het Engels**

Pag. 10

**'Landbouw-
wetenschappers
hebben juist
geen last van
hokjesgeest'**

Pag. 14

WEEKBLAD VOOR WAGENINGEN UR/

1E JAARGANG/ 28 JUNI 2007

RESOURCE

#36

Pag. 8

**FUTURISTISCH
LUNCHEN
OP DE CAMPUS**

COLOFON

Resource, Weekblad voor Wageningen Universiteit en Researchcentrum, is een onafhankelijk weekblad voor personeel en studenten van Wageningen UR en wordt uitgegeven door Cereales Uitgeverij; ISSN 1389-7756.

Redactieadres/ Binnenhaven 1, 6709 PD Wageningen, Postbus 357, 6700 AJ Wageningen, tel. 0317 466666, fax 0317 466667, e-mail resource@cereales.nl; secretariaat Linda Glasmacher en Sandra van den Brink-Vermeulen. Geopend van 8.30 tot 12.30 uur.

Redactie/ Korné Versluis (hoofdredacteur, algemeen nieuws), telefoon 0317 466680, e-mail korne.versluis@cereales.nl;

Lieke de Kwant (eindredactie), telefoon 0317 466685, e-mail liele.de.kwant@cereales.nl;

Yvonne de Hilster (eindredactie, studenten), telefoon 0317 466687, e-mail yvonne.de.hilster@cereales.nl;

Gert van Maanen (landbouw, plant), telefoon 0317 466684, e-mail gert.van.maanen@cereales.nl;

Sara van Otterloo (eindredactie international pages), telefoon 0317 466691, e-mail sara.van.otterloo@cereales.nl;

Wim Bras (Van Hall Larenstein), telefoon 0317 466669, e-mail wim.bras@cereales.nl;

Jan Braakman (dier), telefoon 0317 466682, e-mail jan.braakman@cereales.nl;

Alexandra Branderhorst (Van Hall Larenstein), telefoon 0317 466669, e-mail alexandra.brandhorst@cereales.nl;

Laurien Holtjer (groene ruimte, dier), telefoon 0317 466689, e-mail laurien.holtjer@cereales.nl;

Willem Koert (voeding, biotechnologie), telefoon 0317 466681, e-mail willem.koert@cereales.nl;

Paul Link (internet), telefoon 0317 466690, e-mail paul.link@cereales.nl;

Nicolette Meerstadt (studenten), telefoon 0317 466666, e-mail nicolette.meerstadt@cereales.nl;

Albert Sikkema (Van Hall Larenstein), telefoon 0317 466669, e-mail albert.sikkema@cereales.nl;

Joris Tielens (economie, buitenland), telefoon 0317 466688, e-mail joris.tielens@cereales.nl;

Martin Woestenburg (groene ruimte), telefoon 0317 466682, e-mail martin.woestenburg@cereales.nl.

Landelijk nieuws: Hoger Onderwijs Persbureau (HOP).

Foto's/ Guy Ackermans, Bart de Gouw, Martijn Weterings, BvB, Rita van Biesbergen, Ruben Smit, Hoge Noorden, Jurjen Bersee

Illustraties/ Henk van Ruitenbeek, Guido de Groot

Vormgeving/ Hans Weggen, telefoon 0317 466686, e-mail hans.weggen@cereales.nl. Basisvormgeving/ Office for Design, Loek Kemming

Druk/ Dijkman Offset BV

Directeur Cereales/ Henk Prevaes

Abonnementen/ Studenten van Wageningen Universiteit en personeel van Wageningen UR krijgen Resource gratis;

anderen kunnen zich abonneren voor E52,50, buitenland E122,50 per jaar. Inlichtingen: telefoon 0317 466666.

Advertenties intern/ Onderdelen van Wageningen UR kunnen tegen speciaal tarief adverteren in Resource. Informatie bij het secretariaat.

Kleintjes is de rubriek voor niet-commerciële advertenties. Kosten E5 (studenten en medewerkers E3,50) per 30 woorden.

Advertenties extern/ Van Vliet, bureau voor media-advies, Passage 13, Postbus 20, 2040 AA Zandvoort, telefoon 023 5714745.

Serviceberichten/ Beknopte, zakelijke mededelingen van eenheden van Wageningen UR aan studenten en personeel kunnen gratis in Resource worden geplaatst. Inlichtingen: 0317 466666.

RESOURCE

#36

WEEKBLAD VOOR WAGENINGEN UR/

1E JAARGANG/ 28 JUNI 2007

TE GOED

In de controleruimte van Het Restaurant van de Toekomst knoept Aalt Dijkhuizen met zijn knokkels. Op 22 verschillende tv-schermen ziet de leider der leiders vanuit 22 verschillende invalshoeken hoe Martin Kropff aan tafel zit met Gerda Verburg, 's lands nieuwste landbouwminister.

'Het gaat goed met Wageningen', hoort Dijkhuizen Kropff zeggen, terwijl die prikt in zijn appelpunt. 'Misschien gaat het zelfs een beetje te goed.'

Verburg roert in haar koffie. 'O ja?', zegt de minister gedachteloos. Ze doet alsof het haar niet interesseert, maar haar huidweerstand neemt af met een halve punt. Kropff heeft de volle aandacht.

'We hebben nu al meer promoties dan jullie vergoeden', verzucht de rector. 'En volgend jaar krijgen we ook nog eens meer studenten dan het aantal waarvoor jullie ons betalen.'

Terwijl de ogen van de rector smekend in die van de minister kijken, beroeren Dijkhuizen's vaardige vingers de panelen. Zachtjes glijdt 'We Are The World' uit de geluidsinstallatie. Ventilatoren verspreiden geruisloos de lucht van versgebakken zoete broodjes.

'Werkelijk?', vraagt Verburg, een wenkbrauw optrekkend.

Kropff knikt en – op enkele tientallen meters afstand – knikt Dijkhuizen mee.

'Het is een probleem', zegt Kropff nog maar eens.

Nadenkend drinkt Verburg van haar koffie. Die is overigens, ziet Dijkhuizen, 55.2 graden warm en is gemalen van koffiebonen die in Nicaragua een jaar geleden zijn geplukt door ene Manuel en zijn 11-jarige zoon Peppito.

'Ik zal het proberen', zegt Verburg. 'Maar je weet hoe die ambtenaren zijn. Ik kan niets beloven.' Ze zegt het losjes, maar volgens de sensoren in haar stoel stijgen haar hartslag en bloeddruk. Ze jukt, ziet Dijkhuizen. LNV heeft allang besloten Wageningen voor de zoveelste keer uit de problemen te helpen. Kropff knippert met zijn ogen. 'Ik waardeer dat je je best gaat doen', zegt hij, licht teleurgesteld. 'Echt waar.'

En dat is de waarheid, constateert Dijkhuizen hoofdschuddend.

'Wat ben je toch ook een goede sul', zegt hij zachtjes.

Willem Koert

Pag. 4

'Leeuwarden heeft geen academische leeromgeving.'

Pag. 7 Vooral varkensboeren hebben een goed jaar achter de rug

Page 21

Hoevestein: seventy international students still in emergency housing

Pag. 22

Klein Hoevesteinleed: 'Mijn fles Karvan Cevitam is weggegooid'

BOVEN HET MAAI- VELD

'Het blijft voor een groot deel speculeren'

HOE OVERLEEFT HET VOGELPESTVIRUS?

Het vogelpestvirus H5N1 heeft weer toegeslagen, meldden de kranten afgelopen week. In Tsjechië en Duitsland zijn nieuwe gevallen gemeld. In Nederland is het virus tot nog toe niet gevonden, ondanks een aangescherpte monitoring op dode vogels, zegt dr. Guus Koch van het Centraal Instituut voor Dierziektecontrole (CIDC-Lelystad).

Dat het virus bij wilde vogels is gevonden is wel een beetje verrassend. Koch had eerder verwacht dat er een besmetting zou worden gevonden die een relatie heeft met de pluimveehandel. Het is dan ook ongewis waar de besmettingen in Duitsland en Tsjechië vandaan komen. 'Het lijkt erop dat het virus is blijven hangen. Theoretisch kan het virus in sommige vogelsoorten aanwezig blijven, die er zelf geen last van hebben. Maar dan zou je verwachten dat die soorten wel eerder andere dieren hadden geïnfecteerd. Maar die overdracht hebben we tot nu toe niet gezien.'

De omstandigheden zijn nu heel anders dan vorig jaar toen onder meer bij het eiland Rügen in Duitsland talloze wilde watervogels werden getroffen. 'Toen bleven de vogels dicht bij elkaar in wakken. Je kunt je voorstellen dat de kans op overdracht dan veel groter is. Maar hoe het virus nu in Tsjechië en Duitsland terecht is gekomen, zullen we nooit weten. Het blijft voor een groot deel speculeren.'

Sinds vorig jaar is de monitoring van vogels in Nederland aangescherpt. In samenwerking met Sovon worden dode vogels onderzocht op het vogelpestvirus. Daarnaast loopt een grootscheeps project van de onderzoeksgroep van Albert Osterhaus in Rotterdam, waarbij vogelpoep op virus wordt gescreend. Noch bij dode vogels, noch in vogelpoep is het H5N1-virus in Nederland gevonden. / JB

Omslagfoto Bart de Gouw

IN 'T NIEUWS

21 JUNI T/M 27 JUNI 2007

GOEDE OPVANG VOOR BEWONERS HOEVESTEIN

De bewoners van studentenflat Hoevestein zijn goed opgevangen door verhuurder Idealis. Ze moesten vrijdagmiddag 22 juni in allerijl het gebouw verlaten omdat er brand uitbrak op het dak, later gevolgd door enkele explosies. Wonder boven wonder raakte niemand gewond.

Dinsdagavond zaten 250 Hoevesteinbewoners in noodopvang die Idealis regelde. Van de bewoners zitten er 65 al sinds vrijdagnacht in hotel en congrescentrum WICC, de eerste opvangplek, en daar kwamen er in het weekend nog enkelen tientallen bij. Idealis heeft maandag ook leegstaande gemeubileerde kamers op de Bornsesteeg en de Haarweg beschikbaar gesteld, en voor 14 leegstaande kamers op het Binnenhavencomplex veldbedden van het Rode Kruis geregeld. Andere studenten verblijven bij vrienden en familie. De studenten die tijdelijk afwezig waren wegens een buitenlandexcursie zijn inmiddels opgespoord en geïnformeerd. Studenten die in het WICC verblijven, kunnen daar eten op kosten van Idealis. Andere Hoevesteinbewoners kunnen tot en met donderdag met een pasje 's avonds gratis naar de mensa van studentenvereniging KSV St. Franciscus Xaverius. Na die dag gaat de vaste kok met vakantie, maar er wordt nog een vervanger gezocht. Idealis geeft alle legale kamerbewoners van Hoevestein ook een onkostenvergoeding van 150 euro, en de bewoners krijgen huur terug voor de tijd dat hun kamer onbewoonbaar was.

Maandag bleek dat door de hitte de verwarmingsinstallatie, de elektriciteitsvoorziening, een deel van de liftinstallatie, de warmwatertoevoer en het dak kapot zijn. Op 16A, de afdeling direct onder de plaats waar de brand woedde, is veel waterschade, evenals op enkele lageregelegene verdiepingen in die vleugel. Het is nog niet duidelijk wanneer alles weer gerepareerd en veilig verklaard is. Veel studenten maakten zondag en maandag gebruik van de mogelijkheid om spullen uit hun kamer te halen. In het overhaaste vertrek hadden de meesten niet meer meegenomen dan hun mobiele

Een gasfles explodeert op studentenflat Hoevestein. / foto Hylke van der Schaaf

telefoon. In dringende gevallen mogen bewoners op afspraak nog een keer de flat in. Om diefstal tegen te gaan wordt het pand bewaakt.

Deze en volgende week hebben veel studenten tentamens, maar prof. Martin Kropff, rector van Wageningen UR verzekerde Hoevesteinbewoners zaterdag op een eerste informatiebijeenkomst dat studenten zich geen zorgen hoeven te maken over hun studie. Studenten van Wageningen Universiteit, VHL Wageningen en de christelijke hogeschool in Ede die problemen voorzien met examens kunnen zich melden bij hun eigen afdelingen studentenzaken. Bij de hogeschool meldden zich tot nu toe acht Thaise Hoevesteinbewo-

ners. Ze zouden maandag 25 juni een examen hebben maar konden pas op zondag 24 juni weer bij hun studieboeken. Het examen is een week verschoven. Bij het decanaat van de universiteit meldten zich ongeveer twintig studenten. Het merendeel van de gesprekken ging over de tentamens van deze week. Soms ging het ook om persoonlijke problemen vanwege de brand. De docenten van Wageningen Universiteit werken allemaal mee aan individueel uitstel van examens. Voor een werkplek kunnen studenten 's avonds en 's zaterdags in de Leeuwenborch terecht, en er wordt nog bekeken of het nodig is om op zondag Forum open te stellen.

De oorzaak van de brand is nog niet duidelijk. Er werd op het dak gewerkt, maar tijdens de brand was er niemand aanwezig. Door de brand ontploften enkele gasflessen die voor het de werkzaamheden op het dak stonden. Stukken van de gasflessen en klompjes beton kwamen soms tientallen meters verderop neer, maar hoewel er veel mensen stonden te kijken naar de brand werd niemand door de brokstukken getroffen. Wel raakten dertien auto's beschadigd. / YdH, AB

Voor de laatste informatie zie www.wur.nl en www.idealis.nl

Zie ook pagina 21, 22 en 24

‘LEEUWARDEN MIST ACADEMISCH KLIMAAT’

De gemeenschappelijke vergadering van de universiteit heeft er bezwaar tegen dat Wageningen UR masteropleidingen gaat verzorgen in Leeuwarden. Volgens de GV mist Leeuwarden een ‘academische leeromgeving’. De GV schrijft dat in een brief aan de raad van bestuur, waarin ze ook laat weten de zaak in de volgende vergadering te willen bespreken.

De raad van bestuur wil op termijn twee masteropleidingen gaan verzorgen in

Leeuwarden: Watertechnologie en Marine Living Resources Management. Pim Brascamp, directeur van het onderwijsinstituut, is gevraagd om plannen voor de opleidingen te maken.

Volgens Brascamp is een goede ‘onderzoeksomgeving’ nodig voor erkenning van een masteropleiding door het accreditatieorgaan. Voor Watertechnologie kan daar volgens hem makkelijk aan worden voldaan door het topinstituut Wetsus. ‘Bij de andere opleiding kan ik me de zorgen wel voorstellen. Op dit moment hebben

we daarvoor in Leeuwarden onvoldoende te bieden. Maar wat niet is kan natuurlijk nog komen.’

Volgens Brascamp zal de opleiding Marine Living Resources Management in 2008 van start gaan in Wageningen. ‘Het is een brede opleiding, die een beroep doet op een flink deel van de universiteit. Er moet nog veel gebeuren om de opleiding te verplaatsen. Dat doe je niet zomaar.’

Brascamp is minder bezorgd over wat de GV het academisch klimaat noemt: de bi-

bliotheek, studium generale en het universitaire studentenleven. ‘Ach, wij hebben in Wageningen ook een universiteit die niet de volle breedte van de wetenschap bestrijkt. Je kunt hier ook niet terecht voor Oud-Grieks. En bedenk, het gaat om een master. Stel je voor dat een Leidse bachelor, na jaren roeien bij Njord en een stage bij Berkeley, nog even de puntjes op de i komt zetten in Leeuwarden. Dan maak ik me geen zorgen over de academische vorming.’ / KV

‘Je kunt in Wageningen toch ook niet terecht voor oud-Grieks?’

PERSONEEL HOGESCHOOL VERKENT NIEUWE WERKPLEK

Van Hall Larenstein in Wageningen zetelt vanaf 30 juli in het Forum in plaats van in het oude IMAG-gebouw. Ruim dertig medewerkers en studenten van de hogeschool verkenden op woensdag 20 juni hun toekomstige werk- en leeromgeving. De reacties op de nieuwe plek liepen uiteen van ‘een achteruitgang’ tot ‘een kans’.

De meeste excursiegangers bezochten het Forum al eens in hun pauze. Toch is bijna iedereen weer geïmponeerd door de enorme afmetingen bij de entree van het Forum. En het interieur is minstens zo overdonderend. De groep krijgt vervolgens goed nieuws

van opleidingsdirecteur Geartsje Oosterhof. ‘Het ziet ernaar uit dat op 4 september een stukje van de opera *The Valley of the Druves* voor de koningin wordt opgevoerd. De koningin zal het Forum ‘s middag officieel openen.’ VHL heeft het initiatief genomen voor de opera. De hogeschool zetelt straks op de vijfde, zesde en zevende etage van het vierkante gebouwdeel C in het Forum. Op de vijfde verdieping komen de receptie en de onderwijsruimtes. Sommige leslokalen hebben white boards, in andere hangen krijtborden. ‘Die zijn niet prettig voor astmatische studenten’, merkt iemand op. Het blijkt een discussiepunt te zijn geweest. De universitaire traditie staat krijt voor,

terwijl bij hogescholen white boards in zwang zijn. De spreekkamers en kantoren van docenten zitten op de zevende etage. Iedere kamer telt zes werkplekken voor docenten. ‘Voor Larensteiners uit Velp is dit hartstikke ruim’, merkt een deelnemer op. Anderen valt het tegen. ‘Als ik het vergelijk met Deventer komen we compacter te zitten. Met z’n zessen op één kamer, ik kijk er niet naar uit. We krijgen niet meer overleg, maar vooral meer last van elkaar’, moppert een docent die niet met zijn naam in de krant wil. ‘Ik begrijp ook de plastic koffiebekertjes niet. Wageningen UR staat toch voor duurzaamheid?’ Een collega vindt dat hij te weinig bergruimte krijgt.

‘Eén kast voor veertig dozen boeken?’ Docent onderzoeksmethodiek en agrarische ketens Robert Baars is nuchterder. ‘Ik denk dat ik in Deventer, in het IMAG en in het Forum op dezelfde manier mijn werk kan doen.’ Anderen gaan nog een stap verder en zien vooral kansen. Jos Leeters, docent International Horticulture and Marketing, vindt dat het Forum uitstraling heeft. De keus van de hogeschool om van Deventer naar Wageningen te komen, noemt hij sowieso goed. ‘De lijntjes met de universiteit worden nu korter. Naar Forum verhuizen levert alleen maar voordelen op.’ / AB

Jacqueline Donkers van het Centrum voor Elektronenmicroscopie brengt haar tweede bundel met columns uit. / foto GA

‘IK KRIJG VAAK REACTIES UIT HET DORP’

Jacqueline Donkers van het Centrum voor Elektronenmicroscopie heeft thuis in Wamel een geit die ze op de dijk laat grazen. Ze skeelt graag, heeft vier dochters en voert liever eendjes dan oorlog. Over dit en wat haar nog meer bezighoudt schrijft ze wekelijks een column in het regionale huis-aan-huisblad *De Waalkanter*. Zondag 1 juli verschijnt haar tweede bundel met columns.

De verhalen van Donkers over haar leven, die ze al zes jaar schrijft onder het pseudoniem Dirkje van de Dijk, zijn heel herkenbaar, kunnen overal gebeuren en zou-

den niet misstaan in een blad als *Libelle*. ‘Ik schreef al wel eens wat, om zaken van me af te schrijven’ vertelt Donkers. Toen de columnist van *De Waalkanter* er in 2001 mee ophield zag ze haar kans schoon. ‘Ik krijg vaak reacties van mensen uit het dorp. Dat is erg leuk.’ In 2005 verscheen haar eerste bundel met columns uit 2001-2002. In die periode overleden kort na elkaar haar buurvrouw en buurman, zes kinderen achterlatend. ‘Dat is behoorlijk ingeslagen in het dorp. Het was moeilijk maar ik heb er toch over geschreven. Velen waren blij met hoe ik het had verwoord. Jaren later kreeg ik de vraag of ik geen boekje van de stukken

uit die tijd kon maken.’ Omdat ze niet makkelijk een uitgever vond, besloot Donkers de bundel in eigen beheer uit te geven, van haar vakantiegeld. Ze vroeg een uitgeversnummer aan – ‘omdat ik wilde dat het een echt, geregistreerd boek werd’ –, liet familieleden tekeningen bij de verhalen maken, en stapte naar een drukker. Van de 325 exemplaren zijn er 275 verkocht. ‘Ik ben net uit de kosten.’ Ze hoopt dat haar tweede boek, met columns uit 2002-2003, minstens zo goed verkoopt. ‘Ik ben er in ieder geval heel trots op.’ / YdH

INFECTIEZIEKTEN EN CIDC SAMEN

Het Centraal Veterinair Instituut, dat wordt waarschijnlijk de nieuwe naam van de organisatie die ontstaat door de fusie van het Centraal Instituut voor Dierziektecontrole (CIDC-Lelystad) en de divisie Infectieziekten van de Animal Sciences Group (ASG).

André Bianchi, nu directeur van CIDC-Lelystad, gaat het instituut leiden. Dat is vorige week bekend gemaakt in een bijeenkomst voor medewerkers van beide organisaties. Het nieuwe instituut valt organisatorisch onder ASG. Bedoeling is dat de fusie op 1 januari gerealiseerd wordt. De raad van bestuur moet volgens ASG-directeur Ruud Huirne formeel nog besluiten over de naamgeving, over eventuele nieuwe huisvesting aan de Houtribweg in Lelystad en over extra investeringen. / JB

OUD-WAGENINGER LEIDT TROUW

De nieuwe hoofdredacteur van dagblad *Trouw* is ir. Willem Schoonen. Hij studeerde in de jaren tachtig Milieuhygiëne in Wageningen.

Schoonen begon in 1985 als wetenschapsredacteur bij de krant, en werd vervolgens politiek redacteur in Brussel. De laatste jaren was hij chef van de economieredactie. / JB

(INGEZONDEN MEDEDELING)

Kijk voor meer nieuws op de 'News and Events' site van Wageningen UR: www.intranet.wur.nl

WAGENINGEN UR

For quality of life

UIT 'T VELD

NIEUWS UIT DE WETENSCHAP

NIEUW BOLLENKRAT MOET WINST OPLEVEREN

De bloembollensector zoekt een nieuw, uniform krat – in vaktermen een fust – voor transport en opslag van bollen. Wageningse onderzoekers hebben op basis van de ergonomische wensen van gebruikers en eigenschappen van verschillende bolsoorten het eisenpakket samengesteld voor een inklapbaar en stapelbaar fust.

‘Elke keer dat bollen van het ene in het andere fust worden gestort betekent extra werk en kwaliteitsverlies. Uniformering van de fusten kan de sector veel geld kan opleveren, want Nederlandse tulpen-, lelie-, narcissen- en hyacintbollen vliegen letterlijk de hele wereld over’, zegt arbo-onderzoeker ing. Peter Roelofs van de Animal Sciences Group. ‘Uniformering van fusten naar veertig bij zestig centimeter maakt het tillen beter mechaniseerbaar en zorgt dat bollen minder vaak worden overgestort. Een inklapbaar fust levert minder retourvracht op, maar maakt het reinigen weer lastiger’, aldus Roelofs.

Uniformering is vaak lastig en een zaak van lange adem, want bedrijven investeren niet in nieuwe fusten als de oude nog prima bruikbaar zijn. De bloembollensector nam daarom zelf het initiatief tot uniformering. De onderzoeksresultaten worden gebruikt bij de uiteindelijke keuze van

Bloembollen worden nu nog vervoerd in kratten van alle soorten en maten. Daarin wil de sector verandering brengen. / foto bvBeeld

het standaardfust. Er wordt ook gedacht aan een proefproject waarin gebruikers

proefdraaien met een aantal beoogde typen. / GvM

ALLERGIEPATIËNT ERGERT ZICH AAN ETIKET

Sinds 2005 moeten de etiketten van Europese voedingsmiddelen vermelden of ze allergenen als pinda, melk en eieren bevatten. Toch zijn de etiketten een bron van ergernis voor mensen met een voedselallergie, melden Wageningse en Griekse onderzoekers.

‘Het klinkt misschien paradoxaal, maar aan de ene kant klagen mensen met een voedselallergie dat er teveel informatie op voedingsmiddelen staat, en aan de andere kant bevatten de etiketten toch niet de informatie die ze nodig hebben’, zegt dr. Judith Cornelisse-Vermaat van de leerstoelgroep Marktkunde en consumenten-

gedrag. Zo vermelden sommige producten bijvoorbeeld wel dat ze weipoeder bevatten, maar niet alle consumenten weten dat weipoeder een bestanddeel uit melk is. De onderzoekers volgden in Nederland en in Griekenland allergische consumenten als die boodschappen deden in een supermarkt. Zo ontdekten ze dat het veel tijd kost om de etiketten te lezen. De informatie staat er in meerdere talen op en de letters zijn te klein. ‘We kregen te horen dat we onze respondenten nog het beste konden helpen met een vergrootglas’, zegt Cornelisse-Vermaat. De onderzoekers willen in vervolgonderzoek kijken of computertechnologie uit-

komst brengt. ‘Je kunt denken aan een informatiezuil in de winkel waar klanten meer informatie over de samenstelling van levensmiddelen kunnen krijgen’, zegt Cornelisse-Vermaat. ‘Ongetwijfeld betekent dat een aanzienlijke investering, maar daar staat voor de retailers en producenten ook weer wat tegenover. Als je de sociale omgeving van mensen met een voedselallergie meerekent, kom je op ongeveer een kwart van de totale bevolking.’ Het Wageningse-Griekse onderzoek valt onder het Europese onderzoekproject *Europrevall*. Het artikel verschijnt binnenkort in de *European Journal of Public Health*. / WK

BIOLOGISCHE GRONDSTOFFEN ONDER DE LOEP

De Animal Sciences Group (ASG) gaat de voederwaarde van grondstoffen voor biologisch veevoer vaststellen. Voederwaarden geven aan in hoeverre een grondstof bijdraagt aan de groei van een dier.

Tot nog toe gebruiken veevoerfabrieken waarden die ze zelf hebben vastgesteld, en die meestal zijn gebaseerd op gegevens over gangbare grondstoffen. Er is nogal wat variatie en de gegevens kloppen niet altijd. Dat ondervond ASG bij een onderzoek naar het effect van biologische veevoerders op de groei van vleeskui-

kens. Onderzoeker Jan van Harn: ‘Het ontbreken van voederwaarden is een knelpunt bij de samenstelling van biologische voeders. Voeders worden gemaakt op basis van aangenomen voederwaarden. Daardoor wordt voer gemaakt dat een andere samenstelling heeft dan op basis van de aannames wordt verondersteld.’ Voor het onderzoek worden ondermeer verteringsproeven gedaan. Dieren krijgen bepaalde grondstoffen te eten en de onderzoekers meten in hoeverre die door het dier worden verteerd. Dat gebeurt door zowel in het voer als in de mest van het dier de gehalten van ondermeer eiwitten te meten. Het verschil geeft de verteerbaarheid aan. / JB

MODEL REKENT LANDSCHAP UIT

Een kaartje met de gevolgen van het beheer van houtwallen voor natuur en landschap, én voor het inkomen van de boeren. Dat moet het model dat onderzoekers van de leerstoelgroep Biologische landbouwsystemen ontwikkelen mogelijk maken.

In de noordelijke Friesche Wouden willen gemeentes de houtwallen zo onderhouden dat er een typisch coulissenlandschap ontstaat met wallen en doorkijkjes. Dr. Walter Rossing, ir. André Jellema en ir. Jeroen Groot koppelen indicatoren voor landschappelijke en ecologische waarden

aan gegevens die het bedrijfsinkomen bepalen van de boeren die de houtwallen beheren. Zo kunnen ze digitale kaarten produceren waarop kleurtjes aangegeven hoe het staat met de natuur en het landschap en hoeveel een boer verdient. De onderzoekers willen niet uitrekenen welke optie voor wie het beste uitkomt, maar juist de mogelijkheden duidelijk maken. Jellema: ‘Je ziet hoe indicatoren samenhangen, en waar de omslagpunten liggen.’ Het maakt de randvoorwaarden voor de ruimtelijke discussie duidelijk. Nu heeft het model alleen nog indicatoren voor landbouw, natuur en landschap ge-

richt op het coulissenlandschap in het gebied. En nog is het passen en meten. Rossing: ‘Wat is een goede houtwal? Er zijn vier verschillende kwaliteiten houtwallen, en die zijn niet allemaal even waardevol.’ In de toekomst kan het systeem volgens de onderzoekers uitgebouwd worden voor ruimtelijke discussies in andere omstandigheden. Ook zien ze mogelijkheden om de indicatoren uit het model te gebruiken in digitale bestemmingsplannen en streekplannen, wat direct de ruimtelijke gevolgen van een bepaald soort beheer duidelijk kan maken. Maar dat is nog toekomstmuziek. / MW

‘We kregen te horen dat we de allergiepatiënten nog het beste konden helpen met een vergrootglas’

BOERENINKOMENS FLINK GESTEGEN IN 2006

De Nederlandse landbouw deed het goed in 2006. Boeren hadden gemiddeld een hoger inkomen doordat ze hogere prijzen kregen voor hun producten, en meer subsidie. Dat staat in het Landbouw Economisch Bericht dat het LEI jaarlijks rond deze tijd publiceert.

Veel Nederlandse boeren en tuinders hebben in 2006 goed geboerd, meldde het LEI dinsdag 26 juni op een persconferentie in Den Haag. Gemiddeld verdienen agrarische bedrijven een jaarinkomen van 68 duizend euro, wat meer is dan in de vijf jaar daarvoor. Het gemiddelde bedrijfsinkomen per arbeidskracht is in de sector hiermee weer ongeveer op het peil van 2001. Bijna een kwart van de inkomsten komt uit activiteiten buiten het eigen bedrijf, bijvoorbeeld van werk van de partner. En niet iedereen verdiende goed: drie op de

tien boerenhuishoudens verdienden minder dan 25 duizend euro. Daar staat tegenover dat 15 procent een inkomen had van meer dan 100 duizend euro. De inkomensstijging was vooral toe te schrijven aan de hogere prijzen voor landbouwproducten. De prijzen stegen door tegenvallende productie in Europa. De kosten stegen ook, maar minder sterk dan de opbrengst. Bovendien gingen de subsidies omhoog. De verbetering deed zich in de meeste sectoren voor. Het bedrijfsinkomen van de intensieve varkenshouders, toch al hoog, steeg verder tot gemiddeld 83 duizend euro. Maar ook de inkomens van akkerbouwers, glas-tuinbouwers en fruittelers stegen. Minder goed deden melkveehouders het, en ook in de veenkoloniale akkerbouw liepen de resultaten verder terug. Het aantal land- en tuinbouwbedrijven in Nederland daalde in 2006 met 2,9 pro-

cent tot onder de 80 duizend. De milieubelasting door de landbouw is de laatste decennia afgenomen, maar de laatste jaren is die daling gestagneerd. Dat geldt voor de emissie van broeikasgassen en ammoniak, die de laatste jaren nauwelijks meer afnam. Het gebruik van gewasbestrijdingsmiddelen nam zelfs weer iets toe. Door de hoge energieprijzen liggen er voor de landbouw kansen op het gebied van energieproductie, stelt het LEI. Dat kan in Nederland goed door energieproducerende tuinbouwkassen, maar minder goed door de teelt van gewassen die als biomassa gebruikt worden voor energiewinning. Nederland heeft daar te weinig en te dure landbouwgrond voor. Bovendien waarschuwt het LEI dat energie uit biomassa wel vernieuwbaar is, maar niet altijd duurzaam. Internationaal gezien vormt de opkomst

van de energiegewassen wel een belangrijke trend, signaleert het LEI. Naast de stijgende vraag naar vlees en zuivel in opkomende economieën, zijn de energiegewassen een van de oorzaken van de wereldwijde stijging van de vraag naar agrarische producten. Een andere belangrijke trend die het LEI ziet in de wereldverhoudingen op het gebied van landbouw, is de klimaatverandering. Vooral de landbouw in tropische landen zal als gevolg van de klimaatverandering steeds meer te maken krijgen met waterschaarste, waardoor een verscherping van de mondiale tegenstelling tussen arm en rijk in de landbouw dreigt. Trends als deze stonden ook centraal op de klantendag die het LEI aansluitend aan de presentatie van het Landbouw Economisch Bericht organiseerde voor haar relaties. / JT

NAT VOER VERSNELT GROEI KIP

Een vleeskip groeit beter van pap dan van droogvoer. Zijn maag ontwikkelt zich echter beter als hij in de eerste weken van zijn leven grof voedsel krijgt. Dat blijkt uit promotieonderzoek van de Vietnamees Mai Anh Khoa.

Khoa stelde vast dat de totale groeiperiode van vleeskuikens kan worden teruggebracht van zes naar vijf weken als de veehouder zijn kippen uitgekiend voer geeft. Zowel in de startfase – de eerste drie weken – als in de daaropvolgende groeifase valt winst te behalen, zegt hij. De onderzoeker bekeek onder meer de ontwikkeling van het maag-darmkanaal van de vleeskuikens, en de voederconversie. Conclusie: het magensysteem van de kip is erbij gebaat als het dier in de eerste paar weken grof gemalen voer krijgt. Maar wat voor de ontwikkeling van de kippenmaag beter is, is dat nog niet voor de portemonnee van de kuikenhouder. De omzetting van voer in vlees is juist beter als de kip voer krijgt dat is aangezuurd en vermengd met water. Khoa zegt dat zijn bevindingen ook toegepast zouden kunnen worden in zijn eigen land, al hebben boeren die een paar kippen houden er niet veel aan. Er is een geautomatiseerd voersysteem nodig om nat voer te kunnen geven aan de vleeskuikens. Bovendien is het in tropische omstandigheden nog belangrijker om te zorgen dat het voer vrij blijft van ziekteverwekkers en bederf. / JB

Mai Anh Khoa promoveerde op 22 juni bij prof. Martin Verstegen, hoogleraar Diervoeding.

VIRTUELE PLANT VEROVERT WAGENINGEN

Plantenonderzoekers van Wageningen UR denken een *missing link* te hebben gevonden. Dankzij nieuwe plantenmodellen wordt het mogelijk virtueel gewassen te laten groeien en de kloof tussen genomics en gewasecologie te overbruggen.

‘Het modelonderzoek aan gewassen is springlevend. Er is zelfs sprake van een *new wave* waardoor we nu onderzoeksvragen kunnen oppakken die altijd buiten ons bereik lagen’, zegt prof. Paul Struik, hoogleraar Gewasfysiologie. Op woensdag 20 juni werden twee nieuwe boeken over plantmodellen gepresenteerd die volgens Struik de neerslag zijn van deze nieuwe ontwikkeling. Het modelleren van plantengroei met computers is al sinds de jaren zestig een Wagenings specialisme. Productie-ecoloog prof. C.T. de Wit wist bijvoorbeeld basisprocessen als fotosynthese, ademhaling en watertransport te vertalen in dynamische modellen voor gewasgroei. De modellen maakten het mogelijk oogstvoorspellingen te doen en de gevolgen van ziekten en plagen op gewasgroei te beschrijven. Hoewel zulke ‘academische speeltjes’ aanvankelijk met de nodige scepsis werden ontvangen door de landbouwsector, raakte de inzet van computermodellen al spoedig ingeburgerd. Inmiddels zijn de modellen volgens Struik aan een tweede jeugd begonnen, omdat het mogelijk blijkt de groeimodellen te koppelen aan basiskennis over de ruimtelijke ontwikkeling van planten en genetische informatie. Dat heeft binnen Wageningen geleid tot een *virtual plant network*, van onderzoekers die digitale rozen, chrysanten, zandraketten of tarwe driedimensionaal laten groeien. Zo heeft dr. Pieter de Visser een computermodel ge-

Een beeld uit een computerfilmpje dat toont hoe een zandraket groeit. / illustratie Pieter de Visser

maakt waarmee je een zandraket binnen een paar seconden kunt zien groeien van kiemplant tot volwassen plant. Struik: ‘Dat is niet alleen leuk, maar stelt ons ook in staat onderzoeksgegevens te genereren die je niet met gewone experimenten kunt verkrijgen.’ De computermodellen voorspellen bijvoorbeeld wat er gebeurt als een plant een concurrerende buurplant heeft. Daarvoor houdt een model rekening met de wisselende hoeveelheden en samenstelling van het zonlicht. De planten reageren daar bijvoorbeeld op door meer of minder zij-scheuten aan te maken. Iets waarmee telers rekening kunnen houden door te let-

ten op plantafstanden en onkruidbeheer. Struik is verder erg enthousiast over de mogelijkheden om met modellen de kloof tussen genomics en gewaswetenschappen te overbruggen. ‘Genomiconderzoekers leggen veel kwantitatieve genetische informatie over planten vast in zogeheten QTL's en die gebruiken wij dan in onze gewasgroeimodellen.’ Dr. Xinyou Yin, postdoc bij de leerstoelgroep Gewas- en onkruidecologie, heeft met succes zulke relaties tussen gen, plant en gewas weten te vertalen in gewasmodellen. De brug die daardoor is geslagen biedt volgens Struik toegang tot ‘een compleet nieuwe wereld’. / GvM

BROODJE MET CAMERATOEZICHT

Het Restaurant van de Toekomst gaat volgende maand open. Geen hap zal onopgemerkt blijven in de verbouwde kantine van gebouw 115. Bezoekers kunnen tijden hun lunch ongemerkt worden bespied en gewogen. En desgewenst leggen onderzoekers hun hartslag ook nog vast.

door KORNÉ VERSLUIS, foto BART DE GOUW

Russische ex-spionnen die een kopje thee willen drinken zonder het gevaar te lopen door een ex-collega te worden vergiftigd, kunnen over een maand terecht in Wageningen. Ongezien wat polonium in een kopje doen, is onmogelijk in het Restaurant van de Toekomst.

In het best geobserveerde restaurant ter wereld hangen 22 camera's die de gangen van de bezoekers tot in detail vastleggen.

René Koster, baas van het nieuwe bedrijfsrestaurant, gaat het indrukwekkende arsenaal aan camera's echter niet gebruiken voor contraspionage. Hij gaat Wageningse wetenschappers observeren tijdens hun lunchpauze. Koster werkt bij AFSG, en doet daar onderzoek naar eet- en drinkgedrag. Traditioneel gebeurt dat met smaakpanels, vragenlijsten, en focusgroepen. Maar onderzoekers merken dat die methoden vaak niet de gewenste resultaten opleveren. Mensen vullen sociaal wenselijke antwoorden in. Als je enquêtes mag geloven eet iedereen gezond en matig. Dat klopt niet met de werkelijkheid van weegschaal en kassabon. Koster: 'Daarom willen onderzoekers steeds vaker kijken wat mensen echt doen.'

Het nieuwe restaurant in gebouw 115, het voormalige kantoor van centraal DLO, is zo ingericht dat onderzoekers de effecten van licht, geur en geluid op de lunchende proefpersonen kunnen nagaan. In het plafond komen bijvoorbeeld lampen die licht in alle kleuren van het spectrum kunnen leveren. Ook de meubels waarop de etenswaren worden uitgestald kunnen alle kleuren van de regenboog aannemen.

'Kleur en licht zijn heel belangrijk bij eten', legt Koster uit. 'In Amerika is wel eens onderzoek gedaan naar het effect van de kleur van koffiekopjes op de smaakbeleving. Zet je zeven kopjes op een rij, en schenk je er dezelfde koffie in, dan zal bijna iedereen koffie uit rode of bruine kopjes als sterker beoordelen.'

BEELDERKENNING

Met de ingenieuze verlichting in de zaal van het nieuwe bedrijfsrestaurant kan Koster onderzoeken welke invloed de lichtomstandigheden hebben op de keuze van eters. Of op de tijd die ze doorbrengen aan de lunchtafel. De camera's bij de toonbank leggen vast hoe lang producten worden bekeken. 'Kijk je langer naar een product als we het anders uitlichten?'

Iedereen die wil eten in het restaurant moet tevoren schriftelijk toestemming geven om de camerabeelden en andere gegevens te gebruiken voor onderzoek. Geregistreerde klanten kunnen met een pasje toegang krijgen tot het gebouw. Koster: 'Later zullen we misschien beeldherkenning gaan gebruiken. Dan ziet de camera wie jij bent, en gaat de deur vanzelf open.'

Koster denkt de beeldherkenning ook in te gaan zetten om de kassa te vervangen. 'Je kunt je voorstellen dat de computer registreert wat je opschept, en dat je afrekent op basis van een foto van je dienblad, zonder dat

er een kassa aan te pas komt. Het zou interessant zijn om te kijken wat voor effect dat heeft. Scheppen mensen meer op zonder de sociale controle van de kassajuffrouw?'

Sodexho, 's werelds grootste cateraar, is één van de partners van het restaurant. Het bedrijf wil de resultaten van het onderzoek gebruiken om haar klanten beter te begrijpen, en de omzet te verhogen in de duizenden bedrijfsrestaurants die het wereldwijd uitbaat. Maar omzet en marketing zijn volgens Koster niet de enige bestaansredenen van zijn onderzoeksrestaurant, 'en zeker niet de belangrijkste'. 'Een belangrijke vraag is hoe je mensen kan stimuleren om een gezond eetpatroon te volgen. Daarvoor is het belangrijk om meer inzicht te krijgen in hoe ze kiezen.'

STOEL MET HARTSLAGMETER

De hoeveelheid elektronica die de bezoekers van het restaurant in de gaten gaat houden is indrukwekkend. Niet alleen de gangen van de eters worden nauwkeurig gevolgd. In de vloer zit een weegschaal die het gewicht van de klanten meet. Ook het dienblad kan voor en na de lunch gewogen worden. 'Zo kunnen we bijhouden hoeveel mensen eten, en hoeveel ze weggooien', zegt Koster. En dat biedt de mogelijkheid om onderzoek te doen naar manieren om de afvalstroom van de kantine in te dammen.

Het toppunt van de spionageapparatuur zijn misschien wel de stoelen die onderzoekers kunnen gebruiken. Koster krijgt stoelen die de hartslag van de bezoekers in de gaten kan houden. 'Let op hè, het kán. Of we dat

zullen doen hangt af van de vragen die we hebben. We kunnen zoveel gegevens verzamelen. We zullen ons per onderzoek afvragen welke gegevens we echt nodig hebben. Als je alles registreert loop je het gevaar dat je door de bomen het bos niet meer ziet.'

De beelden van de 22 camera's worden jarenlang bewaard, vertelt Koster, omdat de onderzoekers inzicht willen krijgen in langzaam veranderende eetgewoontes. Die duizenden uren opnamen zouden het computersysteem van Wageningen in problemen brengen. Als de beelden continu doorgestuurd zouden worden naar de onderzoeksafdeling van A&F, honderd meter verderop, zou het netwerk op piekmomenten plat gaan. De afdeling ICT heeft dat opgelost door de beelden tijdelijk op te slaan bij het restaurant, en door te sturen als het netwerk dat aan kan.

Om de beelden terug te kunnen halen heeft HP software ontwikkeld. De analyse van de beelden gebeurt met software van Noldus. Dat spin-offbedrijf van Wageningen Universiteit ontwikkelde van origine software voor onderzoekers die diergedrag bestuderen, maar maakt ook steeds vaker programmatuur om menselijk gedrag te onderzoeken. Voor het restaurant levert Noldus software die de looproute van bezoekers in kaart brengt, en bijhoudt welke producten de meeste belangstelling trekken.

PRIVACY

Kosters project staat of valt bij een trouwe onderzoekspopulatie van medewerkers van Wageningen UR die er geen bezwaar tegen hebben dat al hun bewegingen tijdens de lunch worden geregistreerd. Mensen die gesteld zijn op hun privacy, en liever niet hebben dat Koster en zijn onderzoekers weten bij welke collega hun hart een slagje overslaat, zouden het ultramoderne restaurant wel eens links kunnen laten liggen om onbespied te lunchen in het nabijgelegen Forum-gebouw. Uitbater Sodexho mag volgens het contract in ieder geval de prijs niet als lokaasje gebruiken. De prijzen voor vergelijkbare producten mogen niet lager zijn dan die van Albron, de cateraar in de andere gebouwen van Wageningen UR.

'Er zullen vast mensen zijn die het geen prettig idee vinden dat ze deel uitmaken van een onderzoek. Wij zullen er daarom alles aan doen om ervoor te zorgen dat het een leuke plek wordt om te lunchen. Het zal dus ook niet zo zijn dat we elke dag alles omgooien, of allerlei woeste experimenten uitvoeren. We kunnen bijvoorbeeld wel van alles met de verlichting, maar we willen er natuurlijk geen ballentent van maken. Je komt bij ons om rustig te lunchen.'

Het Restaurant van de Toekomst gaat half juli open. Studenten kunnen er niet lunchen. 'Dat is een aparte doelgroep', legt Koster uit. Medewerkers – met of zonder eigen broodtrommeltje – zijn wel van harte welkom. <

Zie ook www.restaurantvandetoeekomst.nl

‘Scheppen mensen meer op zonder de sociale controle van de kassajuf?’

Wageningen Universiteit is internationaal, en dus wordt een groot deel van het onderwijs in het Engels gegeven. Logisch. Maar wat gebeurt er als niet alle spelers in het academische proces deze taal goed beheersen? Weinig, zeggen kritische studenten en docenten. ‘Niemand op deze hele universiteit is verantwoordelijk voor het Engels. En je leert het niet vanzelf.’

door NICOLETTE MEERSTADT, illustratie KITO

‘Engels wordt niet onderwezen of getoetst. Studenten moeten zichzelf maar redden’

De ambitie van Wageningen Universiteit om internationaal te zijn levert frictie op in het onderwijs’, zegt Lindsey Wuisan, bestuurslid van de Wageningse studentenvakbond WSO. ‘Veel studenten spreken en schrijven niet genoeg Engels om goed mee te draaien in het onderwijs, laat staan dat ze een positieve bijdrage kunnen leveren. Het wordt vooral aan de studenten zelf overgelaten, ze moeten zichzelf maar redden. Engels wordt niet onderwezen en al helemaal niet getoetst.’ De WSO en de fracties in de studentenraad maken zich zorgen over het feit dat er geen duidelijke regelingen zijn rond het Engels, terwijl dat wel oprukt in het onderwijs. Vanaf het tweede jaar van de bachelor mogen colleges al in het Engels worden gegeven. Het idee hierachter is dat de student zich de taal gaandeweg eigen maakt. Maar nergens in de bachelor is expliciete aandacht voor het Engels, signaleert de WSO. In de literatuur wacht de student een heel jargon aan nieuwe woorden, maar is de vraag of de basis goed genoeg is om de nieuwe woordenschat verantwoord te gebruiken. Ook Arie Terlouw, docent van het jaar 2007, maakt zich zorgen. ‘Juist voor Nederlandse bachelors is het belangrijk dat zij op een goed academisch niveau onderwijs krijgen. Hoogwaardig academisch onderwijs is gebaat bij een optimale communicatie, waarbij de taal de hoofdrol speelt. Is de hoofdrolspeler gebrekkig ontwikkeld, dan kan alleen het academische niveau maar devalueren’, zegt hij. In de master wordt de kans op problemen volgens de

kritische studentenclubs nog groter, want dan komen studenten uit alle uithoeken van de wereld bij elkaar. Nieuwkomers krijgen het verzoek bij aankomst in Wageningen een *Quick Placement Test* (QPT) te doen bij talentencentrum Centa. Als iemand onvoldoende scoort, volgt een gesprek met de studieadviseur. De student moet dan een cursus volgen.

De informatiesystemen van Centa en de centrale studenten administratie zijn echter niet aan elkaar gekoppeld, zegt Pieter Heringa van de Christen Studenten Fractie (CSF). Daardoor is volgens hem niet duidelijk welke studenten de test hebben gedaan en gehaald. Wel is bekend dat er dit jaar zo’n vijftig studenten de *Basic User Course* hebben gevolgd, het laagste niveau. Van hen kun je aannemen dat hun Engels eigenlijk niet goed genoeg is om aan het onderwijs deel te nemen.

OPPERVLAKKIGER

Studenten zijn niet de enigen die problemen ondervinden. Bij docenten verloopt het ook niet vlekkeloos, vertelt Gerda Casimir, docent bij de leerstoelgroep Sociologie van consumenten en huishoudens. Hoewel ze geen moeite heeft om in het Engels les te geven, vindt ze het in het Nederlands echt leuker. ‘Dan kan ik grappes maken en meer lagen aanbrengen. In het Engels ben ik oppervlakkiger omdat ik een kleinere woordenschat heb.’

Om die woordenschat uit te breiden kunnen Casimir en andere docenten bij Centa een cursus volgen die speciaal is toegespitst op Engelstalige colleges. Hier wordt echter maar heel weinig gebruik van gemaakt. Blijk-

WIE WAAKT ER OVER HET ENGELS?

baar zien docenten zelf weinig aanleiding om hun Engels te verbeteren.

Studenten zijn het daar weer niet altijd mee eens, want er wordt onderling veel geklaagd over het steenkolenengels van sommige docenten. Via de vakevaluatie kunnen ze die klachten ook officieel laten vastleggen, zodat een docent op zijn Engels kan worden afgerekend. Alleen leveren deze evaluaties vaak onduidelijke conclusies op. Zo gaven studenten Casimir een slechte beoordeling voor haar colleges. 'Maar ik denk dat dat niet alleen met mijn Engels te maken had, maar ook met mijn manier van lesgeven, het onderwerp dat ik behandel en hoe ik overkom. Het is uit de evaluatie ook lastig in te schatten wie iets vindt en waarom. Het is niet duidelijk waarop je precies geëvalueerd wordt.' Ondanks deze onduidelijkheid heeft Casimir zich aangemeld voor een taal cursus. 'Die werd eerst twee keer uitgesteld omdat er te weinig aanmeldingen waren. Pas na anderhalf jaar wachten ging die van start.' Simon Bush, Australiër en docent bij de leerstoelgroep Milieubeleid, kreeg tot zijn verrassing geen maximale score voor zijn Engels. 'Ik vond het cijfer dat ik op de vakevaluatie kreeg best laag als je bedenkt dat het mijn moedertaal is. Sommige studenten verstaan me blijkbaar niet omdat ik te snel praat.'

SLECHTE FEEDBACK

Bush werd zoals gebruikelijk alleen geëvalueerd door de studenten die zijn colleges volgen. Dat lijkt logisch omdat studenten degenen zijn die een docent moeten kunnen begrijpen. Toch is het de vraag of een student die zelf geen *native speaker* is, zijn docent naar beho-

ren kan beoordelen. Op het evaluatieformulier worden verschillende *skills* van de docenten bovendien niet uitgesplitst waardoor een beoordeling oppervlakkig blijft. En ondertussen weet iedereen dat er nog veel docenten rondlopen wier Engels te wensen overlaat.

Deze docenten moeten wel de *papers* en essays van hun studenten beoordelen. Het is nauwelijks verrassend dat zij zich niet in staat voelen om de taalvaardigheden van hun leerlingen te beoordelen. Die worden dus ook vaak niet meegewogen in het cijfer. 'Ik heb begrepen dat leerlingen slechte feedback krijgen op hun essays en verslagen', zegt Bush. 'Zelf beoordeel ik apart op stijl en taalgebruik, daar stop ik veel werk in omdat het belangrijk is. Het Engels van studenten zou veel kunnen verbeteren als wij als docenten directe feedback geven. Als we dat niet doen omdat we er niet toe bereid zijn of niet genoeg zelfvertrouwen hebben, hoe kunnen we dan verwachten dat studenten vooruit gaan? Hoe kunnen ze het dan leren?'

Uiteindelijk is het Engels van studenten dus vaak een samenraapsel van hun eigen basis, vaktaal uit boeken en datgene wat ze leren van docenten en medestudenten die ook maar wat improviseren. Het resultaat is zeer matig, meent Ynte van Dam, docent bij de leerstoelgroep Marktkunde en consumentengedrag. Hij merkt dat bij zijn masterstudenten. 'Het valt me op dat studenten tijdens colloquia moeite hebben om in korte tijd en onder druk in het Engels te formuleren waar hun onderzoek over gaat.'

Van Dam neemt dat de studenten eigenlijk niet kwalijk. Maar de universiteit wel. 'Niemand op deze hele universiteit is verantwoordelijk voor de kwaliteit van het

Engels. De taal is helemaal niet makkelijk en je leert het niet vanzelf.'

EIGEN VERANTWOORDELIJKHEID

Pim Brascamp, directeur van het onderwijsinstituut, vindt het verwijt van Van Dam overdreven. 'Bachelors gaan we voortaan al vroeg testen zodat ze zich bewust worden van hun niveau en dat door een cursus of een zomer in het buitenland kunnen bijspijkeren. En ook in de master zijn we steeds strenger. De QPT wordt door de meeste studenten gedaan en door het advies dat ze krijgen is de aandrang groter om er iets aan te doen.'

Brascamp vindt het niet nodig om verplichtingen te verzinnen. 'Dat heeft ook geen zin. Iedereen heeft wel een voorbeeld van een Chinees die gebrekkig Engels spreekt, maar dat soort voorbeelden zijn oud. Het gaat steeds beter, weet ik van de opleidingsdirecteuren. En dat is het gevolg van ons toelatingsbeleid. Wij laten studenten toe die voldoende Engels beheersen. Het is verder de verantwoordelijkheid van de student om zijn niveau te verbeteren als dat nodig is.'

Maar dat is makkelijk gezegd dan gedaan, ervoer Anda Istudor van studentenfractie Veste. 'Ik haalde zestig procent op de QPT. Ik kreeg geen feedback, maar op eigen initiatief ben ik toch begonnen met een cursus Engels bij Centa omdat ik mezelf graag wil verbeteren. Het niveau bleek echt laag. De docent was niet in staat om vragen goed te beantwoorden en kende soms minder synoniemen dan de leerlingen. Veel mensen haakten af, waardoor we soms maar met heel weinig leerlingen waren. Het was totaal niet motiverend.' <

IN BEELD

VIJFTIG JAAR IDEALIS

Woningcorporatie Idealis gaf op donderdag 21 juni een groot feest in stadion de Wageningse Berg, ter ere van haar vijftigjarig bestaan. Aanvankelijk waren er vooral oudere Wageningers en maar weinig studenten. Maar gaandeweg groeide het aantal bezoekers tot circa achthonderd en ontstond er een Wageningse tuttifrutti

aan culturen. Voor cultuurliefhebbers was er Afrikaanse muziek, capoeira en salsales. Bezoekers die wilden uitrusten konden iets eten uit de wereldwinkel of waterpijp met appeltabak roken. Antwerp Gipsy Ska Orkestra sloot de avond af met jazzy muziek waar lekker op gedanst werd. De Idealis-fotowedstijd werd

gewonnen door Jelmer Visser. Hij kreeg vijfhonderd euro omdat hij 'eigenwijs leven in Wageningen' het mooist in beeld had gebracht. Hij fotografeerde zijn met palmbomen versierde balkon waarop huisgenoten relaxen in een zwembadje en een hangmat. / foto's Martijn Weterings, tekst Nicolette Meerstadt

OUDE KOEIEN

UIT DE ARCHIEVEN VAN WAGENINGEN UR

Internist Hans Houtsmuller. Zijn alternatieve dieet voor kankerpatiënten werd opgenomen in het boekje 'Wegen en afwegen', waaraan ook Wageningse voedingswetenschappers meewerkten. / foto Nederlands Genootschap Orthomoleculaire Oncologie

LAVEREN TUSSEN KWAK EN ANTIKWAK

De oorlog tussen alternatieve genezers en antikwakzalvers laait in het voorjaar van 1999 ongekend hoog op. Het epicentrum van het conflict is een boekje van nog geen vijftig pagina's waaraan Wageningse onderzoekers hebben meegewerkt.

Geen vlees, kip, melk, kraanwater en pindaolie, maar juist wel rechtsdraaiende yoghurt, Spa Blauw, zonnebloemolie en supplementen zoals haaienkraakbeen. Het is een greep uit het dieet van de internist Hans Houtsmuller dat onder sommige kankerpatiënten razend populair is. Het dieet, claimt Houtsmuller, heeft hem van zijn kanker genezen. Duizenden patiënten geloven hem. De *hardliners* in de wetenschap niet. Het idee dat voeding kanker kan genezen gaat hen te ver. Bovendien vinden ze dat het Houtsmuller-dieet patiënten opzadelt met valse hoop en onnodig hoge kosten. Al jaren gaan de alternatieven en de wetenschappers vechtend over straat. Het boekje 'Wegen en afwegen' zal daar een einde aan maken, hoopt KWF-Kankerbestrijding in 1999. In dat jaar viert de vereniging haar vijftigjarig bestaan met het congres Kanker '99. Bij die gelegenheid wil de vereniging een boekje presenteren over de rol van voeding bij kanker, waarin zowel de gevestigde als de alternatieve visies zijn opgenomen. Eén van de schrij-

vers is de Wageningse voedingsonderzoeker Pieter van 't Veer.

'Er gingen zoveel verhalen over kanker en voeding', zegt Van 't Veer – inmiddels hoogleraar – nu. 'Ik vond het een goede zaak om eens het kaf van het koren te scheiden.' In 'Wegen en afwegen' staat dan ook niets dat wetenschappelijk niet door de beugel kan. 'Van voeding kun je je beter gaan voelen, maar je kunt er niet beter van worden', vat Van 't Veer in 1999 de strekking samen.

Maar bij de productie van het boekje werken gevestigde wetenschappers als Van 't Veer samen met alternatieve organisaties als de Moermanvereniging en de door Houtsmuller gedomineerde Artsenvereniging voor Niet-Toxische TumorTherapie (ANTTT). Volgens de directeur van de Kankerbestrijding, Monda Heshusius, is er binnen de organisatie sprake van 'een doorbraak'. Heshusius ziet de alternatieven vanaf nu als gesprekspartner. 'Ons gewijzigde standpunt laat zien dat we een open oor hebben voor nieuwe ontwikkelingen', zegt de directeur enkele weken voor Kanker '99 in de landelijke kranten. Het wordt een rel. De Vereniging Tegen De Kwakzalverij is woedend, zeker als die een anonieme tip krijgt dat Houtsmuller jukt over zijn kanker. Houtsmuller heeft nooit kanker gehad en is dus ook nooit door zijn eigen dieet 'genezen'.

Klopt, bekent Houtsmuller op 22 maart in

het tv-programma B&W. Maar geijkt heeft hij niet. Zijn arts heeft hem destijds per abuis verteld dat hij kanker had, en die fout pas gecorrigeerd toen Houtsmuller tienduizenden exemplaren van zijn boeken had verkocht.

Vier dagen later, op 26 maart, begint Kanker '99 in de Amsterdamse RAI. Houtsmuller is één van de sprekers. De zaal zit vol met aanhangers, en zij vergasten de internist op een donderend applaus. Na afloop signeert Houtsmuller exemplaren van zijn eigen boeken. Daarin staan hele andere dingen dan in 'Wegen en afwegen', dat op hetzelfde congres ten doop wordt gehouden.

'Kwakzalver doet intrede in medisch poldermodel', kopt het Algemeen Dagblad een dag later. Ook columnisten doen een duik in het zakje. In zijn gesproken column voor Buitenhof uit Ronald Plasterk op 18 april zijn afschuw voor de nieuwe partners van de KWF-Kankerbestrijding. Het zijn 'schimmige figuren die munt slaan uit de angst van ernstig zieken', aldus Plasterk. Het is niet tegen dovemansoren gezegd. Op 9 juli meldt KWF-Kankerbestrijding dat het de verspreiding van 'Wegen en afwegen' heeft gestaakt. Met de inhoud is niks mis, zegt de vereniging. Maar bij nader inzien kan de verenging zich niet vinden in de standpunten van de alternatieve organisaties die aan het boekje hebben meegewerkt. / Willem Koert

WERKPLEK

ANNETTE SLOTBOOM

GELUKKIG GEEN 'MANAGERSTYPES'

'Ik kan zo op vakantie naar Nieuw Zeeland en Italië, of naar iemand die een rozenkwekerij is begonnen in Zuid-Afrika.' Annette Slotboom, officemanager van de Vereniging Van Afgestudeerden (VVA) van Van Hall Larenstein in Velp, krijgt regelmatig uitnodigingen van leden.

'De VVA heeft veel veteranen die erg betrokken zijn. Dat is met de jongere generatie veel minder. Mensen zijn te druk en zien het belang niet. We zijn nu een website aan het maken waarop leden foto's en cv's kunnen plaatsen, een soort Schoolbank.nl.'

Annette werkt al meer dan zeven jaar bij de VVA. Ze begon als secretaresse. Inmiddels doet ze naast de administratie ook het relatiebeheer en de financiën van de vereniging. 'Ik zit op de afdeling communicatie in Velp, een levendige werkplek met veel inloop.' Studenten en oud-studenten komen langs voor advies over het werk-

veld en voor adressen als ze een reünie houden of een studiegenoot uit het oog zijn verloren.

Voor de sfeer op de hogeschool spreekt Annette aan. 'Hier houden mensen zich bezig met natuur en milieu. Dat is een ander slag studenten dan managerstypes die in een duur pak en een grote auto klanten willen najagen.'

De reünie '100 jaar BCO' (Bosbouw- en Cultuur Onderwijs) in 2003 werd mede door Annette georganiseerd. 'Een dag met workshops, muziek en een diner voor maar liefst 1250 mensen. Na het feest 's avonds bleven veel mensen met slaapzakken in de sportzaal overnachten', herinnert Annette zich. 'Het was wel bijzonder toen ons oudste lid, de heer Meijer uit Goes die in 1933 is afgestudeerd, samen met ons toenmalige jongste lid op het podium stond.' / Alexandra Branderhorst

foto Jurjen Bersee

M.I.

Wetenschappers zijn van nature geneigd zich op te sluiten in hun eigen vakgebied, stelde Fons Werrij vorige week. Artikelen en subsidieaanvragen worden beoordeeld door disciplinegenoten die niet houden van uitstapjes naar andere wetenschapsgebieden. Wageningen UR wil het multidisciplinaire onderzoek juist stimuleren. Hoe lastig is het eigenlijk om samen te werken met wetenschappers uit andere vakgebieden?

IS WETENSCHAP BUITEN DE HOKJES LASTIG?

door KORNÉ VERSLUIS

Prof. Johan van Leeuwen, hoogleraar Experimentele zoölogie, werkt samen met technische universiteiten.

‘De combinatie van verschillende disciplines maakt dat je nieuwe inzichten krijgt. Maar het kan moeilijker zijn om wetenschappelijke erkenning te krijgen als je in een gedeeld vakgebied werkt. Ik merk bijvoorbeeld dat het soms lastiger is om artikelen gepubliceerd te krijgen, omdat referenten slechts een deel van de materie echt beheersen. Ik probeer de natuurkunde in een vakgebied te krijgen waar traditioneel veel aandacht is voor moleculaire biologie. Referenten die artikelen beoordelen vinden daarom regelmatig dat die kant van het verhaal te weinig aan bod komt in onze artikelen.

Ook bij subsidieaanvragen heb je om die reden meer uit te leggen. Dat is niet altijd fair. Ik werk graag samen met technische universiteiten, en haal van beide kanten inspiratie. Misschien is dat voor *Nature* en *Science* trouwens wel een reden om juist nieuwe combinaties te zoeken. Zij zoeken naar verhalen die een breder publiek aanspreken, en die een nieuwe kijk geven op een vakgebied.

David Lentink, een promovendus van mij, stond bijvoorbeeld pas in *Nature* met een verhaal over de gierzwaluw waarin zoölogie en technische wetenschap werd gecombineerd. Wetenschappers klagen wel eens dat *Nature* en *Science* niet weggelegd zijn voor hun vakgebied, maar dat is niet zo. Als je boven het maaiveld uitsteekt, kan dat best. En dat lukt misschien wel beter als je ideeën uit verschillende vakgebieden combineert.’

‘Bij subsidieaanvragen heb je meer uit te leggen’

‘Ik merk dat specialistische tijdschriften er meer oog voor krijgen’

Prof. Bart Gremmen, filosoof, werkt veel samen met biotechnologen

‘Ik herken die klacht wel, al wordt het de laatste jaren beter. Hoe meer multidisciplinair onderzoek er gebeurt, hoe makkelijker het wordt om je verhaal kwijt te raken. Er zijn nu meer tijdschriften die zich er speciaal op richten en ik merk dat specialistische tijdschriften er meer oog voor krijgen. Laatst hebben wij een artikel uit een promotieonderzoek gepubliceerd in *Euphytica*, een hoogaangeschreven tijdschrift voor plantenwetenschappers. Dat had ik een paar jaar geleden niet gedacht. Ik dacht ook altijd dat *Nature* en *Science* buiten bereik lagen van onderzoekers als ik, maar wie weet.

Het blijft wel lastiger als je heel verschillende gebieden combineert. Disciplinaire wetenschappers die je verhaal beoordelen vinden het sociaal-wetenschappelijke deel van het onderzoek al snel een open deur.

Overigens heb ik me wel gestoord aan het verhaal van Werrij. Hij klaagt over de hokjesgeest van de genomicsonderzoekers, terwijl hij als betrokkene heel goed hoort te weten dat dat niet klopt. Er zijn verschillende initiatieven voor sociaal-wetenschappelijk onderzoek rondom genomics. De aandacht daarvoor groeit juist, en er is steeds meer geld voor beschikbaar. Het gaat zeker niet om ethische excuustruzen, zoals Werrij zegt. Plantenwetenschappers als Willem Stiekema zijn echt geïnteresseerd in de sociale kant van het verhaal. Dat hebben ze wel geleerd van de discussie rondom genetische modificatie. Stiekema is ervan overtuigd dat het daar is misgelopen omdat de wetenschappers te weinig contact hadden met de maatschappij. Dat willen ze niet nog een keer zien, met genomics.’

Prof. Kees de Graaf, voedingswetenschapper, werkt samen met sociologen en psychologen.

‘In het gebied waarin ik me begeef – eetgedrag – ontkom je er niet aan verschillende gebieden met elkaar te verbinden. Eten gaat over fysiologie, psychologie en al snel ook sociologie. Als je dan ook nog eens collega’s hebt waarmee het aangeenamen samenwerken is, gaat het eigenlijk vanzelf.

Misschien is het wel wat lastiger om te publiceren in bladen met een hoge impact. Er zijn wel bladen in onze hoek, maar die hebben geen geweldige impactfactor. Van de hardere wetenschappers krijgen we wel eens verwijten dat wij met softere methodes werken. Wij werken bijvoorbeeld wel met visueel analoge methoden, om het hongergevoel van proefpersonen vast te leggen. Die moeten dan een streepje zetten op een lijn tussen heel hongerig en volledig verzadigd. Critici vinden dat niet hard genoeg, en daar ben ik het wel mee eens. Het zou beter zijn om een meer controleerbaar criterium te hebben. Maar voorlopig hebben we niks beters. Het multidisciplinaire onderzoek is volgens mij de kracht van Wageningen. Daarmee onderscheiden we ons, en we zijn er volgens mij ook best goed in. Misschien hebben we het niet heel gemakkelijk, maar ik heb het idee om ooit in de *Lancet* te staan nog niet uit mijn hoofd gezet.’

‘Ik heb het idee om ooit in de *Lancet* te staan nog niet uit mijn hoofd gezet’

‘Of het moeilijker is, is niet zo relevant. Het is nodig’

Prof. Ken Giller, hoogleraar Plantaardige productiesystemen, werkt onder andere samen met sociale wetenschappers

‘Of het moeilijker is, is eigenlijk niet zo relevant. De kwesties waar wij meer bezig zijn vragen om multidisciplinair onderzoek. Als je bezig bent met de grotere problemen van de maatschappij, kun je je niet bij één vakgebied houden.

Vandaag was ik bijvoorbeeld bij een bijeenkomst over *competing claims on natural resources*, in Zuid-Afrika. Dat is een heel complex vraagstuk, met heel veel stakeholders waar je niet ver komt met alleen specialistische kennis van één vakgebied.

Ik had me wel verbaasd over het verhaal van Werrij. Misschien is het terecht voor genomics, dat kan ik niet zo goed overzien, maar voor de landbouwwetenschappen herken ik er niets in. Ik denk dat wij allang multidisciplinair werken, en daardoor ook invloed hebben op wat tijdschriften publiceren. Er is steeds meer ruimte voor ons type onderzoek. Je ziet nu dat *Science* ook interdisciplinaire verhalen over bijvoorbeeld klimaatveranderingen publiceert. En er zijn ook steeds meer tijdschriften die zich er speciaal op richten, denk aan *Ecology and society*, waar Martin Scheffer veel aan heeft.

Ik denk dat Wageningen nog steeds trots kan zijn op de multidisciplinaire aanpak van het onderzoek. Ik ben er in ieder geval naar Wageningen gekomen, omdat ik hier als generalist aan de slag kon, en ik heb zeker nog geen spijt.’

POST V.O. REDACTIE

POST is de brievenrubriek van Resource, bestemd voor reacties van lezers. Brieven kunnen worden gericht aan resource@cereales.nl of aan Resource, rubriek Post, Postbus 357, 6700 AJ Wageningen.

ACADEMISCH

De gemeenschappelijke vergadering van Wageningen Universiteit maakt zich zorgen over plannen van de raad van bestuur om masteropleidingen in Leeuwarden te gaan verzorgen. Volgens de medezeggenschapsraad is hogeschool Van Hall Larenstein in Leeuwarden, waar de colleges zouden plaatsvinden, niet in staat een academische leeromgeving te bieden. In Leeuwarden is nu eenmaal geen studium generale en een veel kleinschaliger studentenleven. Voorlopig wil de GV daarom geen enkele academische opleiding in Leeuwarden.

De stelling van de GV lijkt op die van de Leidse hoogleraar die naar Wageningen kijkt. Wageningen is volgens veel Leidenaren geen universiteit, maar een boerenhogeschool. En niet alleen Leidenaren denken wat meewarig over de academie in Wageningen. De huidige minister van onderwijs, Ronald Plasterk, heeft in één van zijn columns onder de titel 'universiteit op klompen' ooit geschreven dat Wageningen de naam universiteit niet waard is. Later noemde hij dat een stijlfiguur, en was hij wel vol lof over de kwaliteit van het Wageningse onderzoek.

Daar zou het in de discussie over Leeuwarden als vestigingsplaats voor masteropleidingen ook over moeten gaan. Bij een academische opleiding hoort hoogstaand onderzoek. Studenten moeten via de onderzoekers aansluiting kunnen krijgen bij de meest recente ontwikkelingen op hun vakgebied. Daar hoort ook vrij over gediscussieerd te worden. Zolang dat goed geregeld wordt – en daar ziet het naar uit – is het hooghartig om vanuit Wageningen hoog van de toren te schreeuwen over het academische klimaat. / Korné Versluis

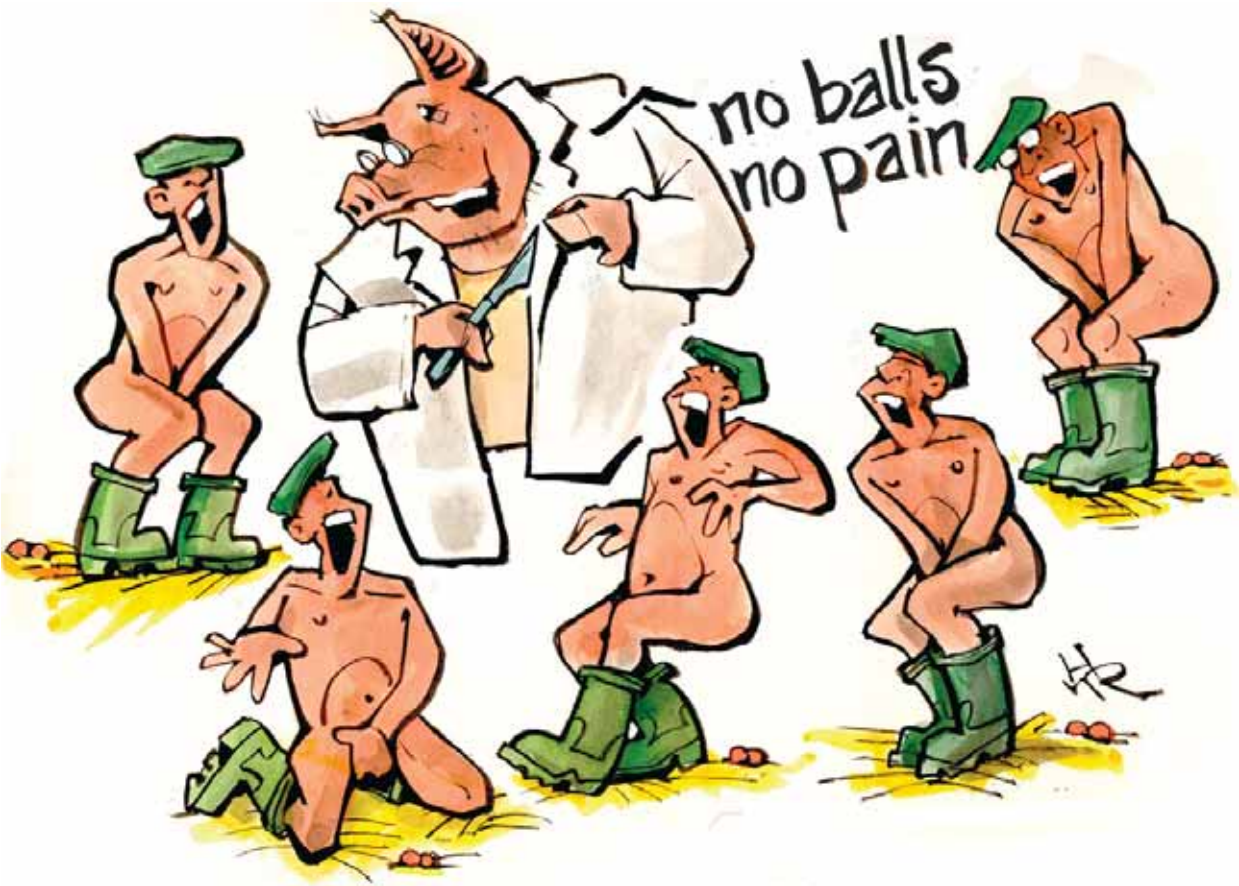
NERD

Wat een verschrikkelijk slappe uitspraak staat er op de cover van Resource 35. 'De nerd en zijn veldrobot'. Er wordt verwezen naar pagina 12, alwaar een beschrijving staat van het 'field robot event'. De uitspraak op de cover heeft op geen enkele wijze betrekking op de beschrijving van het evenement. De conclusie dat het om 'nerds' gaat is dan ook helemaal nergens op gebaseerd. 'Nerd' heeft een negatieve bijklank. Van Dale's woordenboek omschrijft het als 'iemand die graag leert, computert e.d., maar achterblijft op het sociale, emotionele en motorische vlak'. Als er op de cover, de meest prominente plaats in een magazine, een dergelijke uitspraak staat dan mag er op z'n minst in het artikel dieper op ingegaan worden. Ik heb geen enkele affiniteit met het 'field robot event', maar ik kan me zo voorstellen dat er ook dingen gedaan worden die van wetenschappelijke waarde kunnen zijn. Het weekblad voor Wageningen UR hoeft van mij geen mooi weer te spelen, maar over een dergelijk evenement moet mijns inziens een degelijk stuk geschreven worden. Aan hand van dat stuk kan mogelijk geconcludeerd worden dat ontwerpers van veldrobots 'nerds' zijn, maar niet op deze manier. Op deze manier worden deelnemers aan het evenement in diskrediet gebracht, dat zal toch niet de bedoeling van het weekblad voor Wageningen UR geweest zijn?

Bart Jan Davidse

Naschrift redactie:
De betekenis van nerd volgens de Van Dale is inderdaad niet onverdeeld positief. In onze beleving is het woord de laatste jaren echter vooral in zwang als geuzennaam voor mensen met een fascinatie voor informatica en techniek. De uitspraak op de voorpagina was dan ook niet beledigend bedoeld.

HR

Henk van Ruitenbeek

DE HOOGE LEUK EN STOUT

De samenleving, dus ook onze universiteit, is aan het verleuken. Leuk is het verwoord van bijna alle studentenlokkers, en het ideaal van de aankomende student. De studie moet leuk zijn. De docent moet leuk college geven, dan krijgt hij of zij van de studenten een leuke beoordeling. Daarna moet je een leuke baan vinden en een leuke man of vrouw zoeken. De eventuele huwelijksluiting moet vooral leuk zijn. En om het leuk te maken mag het best wel een leuk bedrag kosten. Daarna moeten er leuke kids komen en

geen huilbaby's of zorgenkindjes. Het leuke gezinnetje moet leuk wonen met een leuk huisdier, zoals een zenuwzieke hamster. Met de leuke buurtjes moet een leuk glas wijn gedronken worden en er moet natuurlijk een leuke leaseauto in de carport staan. Zelfs de sombere Hans Dorrestijn moet leuk zijn om zijn boeken en platen te verkopen. Kortom het leven moet tegenwoordig vooral leuk zijn. De samenleving is niet alleen aan het verleuken, maar ook aan het verstouten. De geëmancipeerde vrouw moet ook stout

zijn. Dat moet van de bejaarde dames Heleen van Royen en Marlies Dekkers. En dat moet van de winkelier. Stout ondergoed vliegt de winkel uit. De Etos kan de hulpstukken niet meer aanslepen. Stout moet ook van de televisie en de reclamemakers, want stout is in. Daarom is zelfs hier het stoute studentenfeest populair. Maar is een beetje minder leuk en stout niet veel aantrekkelijker? Dat moet toch vooral in deze vallei mogelijk zijn? / Kees de Hoog

‘Students find it difficult to formulate quickly in English what their research is about’

NEW NAME

Central Veterinary Institute will probably be the new name of the organisation to be formed as a result of the merger between the Central Institute for Animal Disease Control (CIDC-Lelystad) and the Infectious Diseases Division of the Animal Sciences Group (ASG). André Bianchi, at present director of CIDC-Lelystad, will head the new institute. The announcement was made last week at a meeting for employees of both organisations. The new institute will come under ASG. The merger should be completed by 1 January next year. / JB

DUTCH STUDENTS DON’T TRY HARD

Many Dutch students are bone-idle: only one in three tries hard to get a good grade for an exam. The rest are happy with lower grades, while students in other countries try harder. These findings are in the new university WO-monitor, published on 28 June. In ten European countries, an average of 59 percent of those interviewed go for as high a grade as possible. Switzerland, Finland and Austria come out average, but with 34 percent, the Netherlands is right at the bottom of the list. In Spain, over seventy percent of students are out to score as high as they can, and in France, Germany, Norway, Italy and Great Britain the students score above average. / HOP, SvO

WHAT’S ON

Thursday 28 June
23.00 / Dance Top 100 at Unitas.

Friday 29 June
15.00 / De Nude Swingt, neighbourhood party with cultural activities until 23.00.
24.00 / French party with typical French drinks and a lot of French jive and rock ‘n’ roll.

Saturday 30 June
11.00 / Dance extravaganza in celebration of 15th anniversary of MGDance school. Opening performance by the selection class. 15.00 and 19.30 Enjoy Dancing with all pupils over 11.
13.00 / Unitas Slotfestival: live music and after party.
22.00 / Dance 30+ in De Wilde Wereld.
24.00 / Gentlemen’s night, with secrets in store for the men.

Sunday 1 July
16.00 / Open traditional music session in Café De Zaaier, with music from all over Europe and the rest of the world. Musicians and listeners are welcome.

‘ENGLISH IS NOT AN EASY LANGUAGE’

Wageningen University is international and therefore much of the teaching takes place in English. Logical, but what happens if not all participants in the academic process have mastered the language, an indispensable instrument when it comes to passing on knowledge? Not much, according to critical students and lecturers. ‘Nobody in the whole university is responsible for English here. And you don’t just learn it automatically.’

‘Wageningen University’s ambition to be international results in friction when it comes to teaching,’ says Lindsey Wuisan, a board member of the Wageningen student union WSO. ‘Many students do not speak or write enough English to be able to keep up with the teaching, never mind being able to contribute actively. It’s pretty much left up to students themselves, whether they sink or swim. English is not taught and it’s not tested at all.’

The WSO and the fractions in the Student

Council are worried about the lack of arrangements for English, especially since more and more teaching takes place in this language. Lectures may be given in English from the second year of the bachelor’s degree, the idea being that the students start to get accustomed to studying in English.

At master’s level the likelihood of problems arising is even greater, according to the critical student clubs, as students from all corners of the world are involved. Newcomers are asked to take a Quick Placement Test (QPT) on arrival in Wageningen at the language centre, Centa. If someone scores badly, a talk with the study advisor takes place and the student is required to do a language course.

However, the Centa information system is not linked to the central student administration, says Pieter Heringa of the Christian Student Fraction (CSF). As a

result, he says, it is not clear which students have taken the test and passed. It is known that this year about fifty students took the Basic User Course, the lowest level. You can assume that the English of these students is really not good enough to be able to follow the education here.

In the end, many students’ English is a hotchpotch of what they had before they arrived, technical language gleaned from books, and what they learn from teachers and fellow students, who are also improvising. The result is very mediocre, in the opinion of Ynte van Dam, a lecturer at the Marketing and Consumer Behaviour group. He sees this in his master’s students. ‘I notice that during colloquia students find it difficult in a short time and under pressure to formulate in English what their research is about.’ Van Dam doesn’t blame the students for this. He blames the university. ‘Nobody in the whole university is responsible for the quality of the English here. English is not an easy language and you don’t just learn it automatically.’

Pim Brascamp, director of the education institute, thinks Van Dam’s criticism is exaggerated. ‘We intend to test bachelor’s students early on so that they are aware of their level and can do something about it in the summer, like take a course or go abroad. And we are becoming stricter with master’s students as well. Most students do the QPT and, as a result of the advice they are given, the pressure to do something is increasing.’

Brascamp does not think it is necessary to make things compulsory. ‘There’s no point. Everyone knows of a Chinese student with poor English, but these are outdated examples. Things are improving, the programme directors tell me, and that’s the result of our admissions policy. We admit students who have sufficient command of English. After that it’s up to the students to improve their English if necessary.’

Easier said than done, Anda Istudor of student party VeSte found out. ‘I scored sixty percent on the QPT. I got no feedback, but decided anyway to do an English course at Centa as I wanted to improve my English. The level was really low. The teacher was not able to answer questions properly and sometimes knew fewer synonyms than the students. Many people gave up, so there were often very few students. It was not motivating at all.’ / Nicolette Meerstadt

This is a shortened version of the article on page 10. For a translation of the whole article go to www.resource-online.nl and click on ‘international’.

Master’s level teaching in Wageningen is almost entirely in English. / photo Guy Ackermans

SNAPPED

WHO?
Lucky Ward from South-Africa, doing an MSc in Management of Agro-ecological Knowledge and Social Change, at the University Central Student Desk.

WHAT FOR?
‘I had problems renewing my enrolment for next year from my room. The man behind the counter was very helpful.’

PLANS FOR THIS WEEK?
‘Today I’ll work in the library to finish my research proposal. Thursday I go home for six months to do my thesis research and internship.’

LOOKING FORWARD?
‘Yes. I’ve a five year old son and I’m very excited to see him again and be with him the coming months.’ / YdH

HOEVESTEIN RESIDENTS A WEEK IN EMERGENCY HOUSING

Since fire broke out on the roof of the Hoevestein student flat in Wageningen, followed by a number of explosions which shook the foundations on Friday afternoon 22 June, the residents are all living elsewhere in temporary accommodation. It will be at least a week before the students can go back to live in their rooms. There were no casualties and most rooms were not damaged.

Over 70 international students from Wageningen University and VHL Wageningen live in the apartment block, which has over 350 rooms. The first night after the fire, 65 students slept in the WICC hotel and congress centre. Others spent the night at friends or went home to their parents. By Tuesday evening, 250 tenants were in emergency housing, spread over the WICC, furnished rooms at the Bornsesteeg and Haarweg, and rooms at the Binnenhaven where Red Cross field beds had been set up.

Students in the WICC can eat there at the expense of Idealis; others can eat at the KSV mensa with a special pass that is valid through Thursday at least. Idealis is also giving all legal Hoevestein occupants 150 euros for expenses, and tenants will receive a rent rebate for the period that they cannot use their room. It will be more than a week before the occupants can return to live at Hoevestein. The heating system, electricity, lift, hot water supply and roof all need repairing. It is still unclear when the work will be completed and the building declared safe. The building has been under surveillance since Friday evening and a cleaning company has removed all perishable food from fridges and rooms.

Many students made use of the opportunity on Sunday and Monday to collect personal items after their hurried departure. ‘I quickly changed clothes when I was warned that there was a fire, and grabbed my keys and phone,’ tells Xiang Hu, who lives on the twelfth floor.

An international student with her laptop and fish tank which she rescued on Sunday from the Hoevestein apartment block. / photo GA

‘But I’m glad I could go and collect things like clean underwear, text books, my laptop and purse.’

Students can use the Leeuwenborch as usual in the evenings and on Saturday if they want to work or need computer

facilities. Many students have exams this week and next, but the deans at the university and VHL can help them if they want to postpone an exam. Students can also discuss personal problems with the deans. Master’s student Li Yibai decided to postpone an exam. ‘I was supposed to be returning to China for a holiday next week, and now I have to extend my residence permit.’ However, he was told that he could collect his post at Hoevestein, where a letter from the IND was waiting.

Like most of the international students, Yibai is in the WICC. ‘It’s a bit boring, but at least I have enough time to study,’ he says. Tao Cheng is happier with the single room and a small desk for his laptop at the WICC than his room at Hoevestein. ‘I have a healthier life because I get three meals a day here. The only inconvenience is that I have no access to the internet; I would have to pay extra for that.’ Cheng went back on Monday to pick up some of his belongings at 16B. ‘There is water in the corridor and it’s smoky and smelly.’ One thing he heard was that there were students who had used the elevator during the fire. Maybe they didn’t realise it was an emergency. ‘But never use the elevator in case of fire,’ he warns.

Javi Andreo from 16B, who was still walking downstairs when the first explosion rocked the building, is staying in a friend’s room in the Dijkgraaf flat. An Erasmus student from Spain, Andreo will not return to Hoevestein to live, as he will return home at the end of next week. ‘But I’m not sure that I ever want to live that high in a flat again.’

The cause of the fire on the roof is not yet known. / YdH, NM

For the latest news see www.wur.nl and www.idealisis.nl. More articles on pages 4, 22 and 24.

STUDENTS WRITE REPORT FOR PRAGUE GREEN BELT

Environmental Sciences MSc students presented the final report on their European Workshop last Friday, 22 June. Thirty students had worked for eight weeks on a report for the ministry of environment in the Czech Republic, with recommendations for the Green Belt surrounding Prague.

Femke Batterink is glad the report is ready: ‘Before we went, we had three weeks of preparations, during which we really had no idea what to expect. That was very frustrating: we presented our

research topic, got feedback, and had to present it again. The real work started during our fortnight in Prague. The first meeting with our contact person from the ministry was quite a shock. She was a fairly senior civil servant but her appearance was unexpected: a short miniskirt, pink top, high heels and a bead necklace with a big cross round her neck. She looked tired and didn’t know much about the project. Nevertheless things got going quickly, and we worked from early each morning until deep in the night.

‘Thirty of us worked together on the report – you can imagine how much coordination that required. We had a management team of five, and they did an awful lot of work. We presented our conclusions at the ministry in Prague, which sounds fantastic, but was actually a bit of an anticlimax. There weren’t many people there and we had to phrase everything very carefully rather than coming out with hard statements. ‘You’ve only been working on the subject for two weeks, so you might be wrong,’ was the message we got. I’m afraid the report will

just disappear into a filing cabinet somewhere, although the Green Party is in the government and the Green Belt is one of their focal points.’

Karen Fortuin, one of the teachers in Wageningen: ‘The value of this project is that 15 nationalities worked together in a group. I noticed that they were all pretty much the same level. We deliberately gave them a lot of freedom to find their own solutions to problems. They worked really hard and the level is very high.’ / NM

Leidse studentenhuizen zijn vies, schrijft universiteitsblad Mare. Zo vies dat schoonmaker Cor soms wil ruilen met zijn kennis die ‘in een tehuis voor mongooltjes’ werkt. ‘Er is een student hier die als hij dronken is gewoon in een plastic tas van Hoogvliet poept. Nou dat doen mongooltjes niet.’ Zijn oplossing: de vriendinnen moeten zeggen dat ze niet langskomen in een vieze kamer. ‘Dan is het zo opgeruimd hoor. Vrouwen hebben de macht.’

Toegegeven, de bron is een beetje obsuur – waarmaarraar.nl – maar Rusland schijnt komkommers te gaan kweken in Siberië. Het idee zou zijn gelanceerd door minister Trutnev van Milieu tijdens een werkbezoek aan koude landstreek. Hij wil de kassen verwarmen met gassen uit olievelden die nu worden verbrand. Waarom het nou juist komkommers moeten zijn is nog een raadsel, maar dat zou natuurlijk iets met het seizoen te maken kunnen hebben.

VERHUIZEN

Zaterdag is het zover. Mijn laatste dag in Leeuwarden. Het is de dag dat ik ga verhuizen. Terug naar Rotterdam om daar, na een welverdiende vakantie, vijf maanden stage te gaan lopen in Blijdorp. Inderdaad, daar bij Bokito. Ineens is mijn stageplaats een stukje interessanter. Op zo’n honderd meter afstand van de gevreese gorilla zal ik mij bezig gaan houden met dierentuinvloeding. Nu maar hopen dat ik niet als voer eindig. Ondertussen ben ik al begonnen om stukjes van mij in dozen te stoppen. Dat valt nog niet mee. Bij elke lade die ik uitspit, kom ik dingen tegen van vroeger. Brieven van mijn basisschoolvriendin, die destijds naar Brabant is verhuisd. Samen zouden we meedoen aan de Droomshow, met Peter Jan Rens. De Swiebertjes zou onze teamnaam zijn. Helaas zijn we nooit uitgekozen, maar alle brieven van toen heb ik al die tijd bewaard. Mijn poëziealbum van dertien jaar geleden, waarin elk klasgenootje iets mocht schrijven. Standaard versjes, maar ook lieve woorden van vriendinnen die ik uit het oog verloren ben. *Friends forever* staat er dan. Verder zijn er nog bergen foto’s. Ik als klein meisje met bloempotkapsel en mijn eerste konijn op schoot. Ik met lange blonde krullen voor het Witte Huis in Amerika. Ik met felroze haren bij mijn eerste punkconcert. Vastgelegde momenten die ik ooit nog zou inplakken. De stapel blijft maar groeien, terwijl er pas één fotoboek is gevuld. En toen ik mijn lade ondersteboven kiepte, hoorde ik ineens ‘*me kudos!*’. Het was Furby die liet weten dat hij geknuffeld wilde worden. Het harige beestje, dat gekke dansjes doet als je in je handen klapt, heb ik lang geleden eens gekregen. Nooit geweten dat ik hem nog had. Toch maar snel de batterijen er uitgehaald voordat het geblèr mijn bureu wakker zou maken. Meer dan tien dozen zitten er nu vol met handdoeken, multomappen en herinneringen. Laat die verhuiswagen maar komen! / **Lisanka van Scheijndel.**

Omroep Gelderland kwam zondag filmen toen bewoners van Hoevestein spullen uit hun kamers mochten halen. In de reismand zit afdelingskat Chris van 3B die even gaat logeren bij het meisje in het witte jasje. / foto GA

AFDELINGSKAT CHRIS MOET UIT LOGEREN

De brand op Hoevestein van vrijdagmiddag 22 juni leek voor de bewoners aanvankelijk niet meer dan een spannend verzetje. Niemand raakte gewond, en het gros van de kamers heeft geen schade. Maar toen zaterdagmiddag op de eerste informatiebijeenkomst duidelijk werd dat het nog zeven tot tien dagen zou duren voor de studenten weer hun intrek konden nemen in hun kamers, ging er toch een kleine schokgolf door de zaal. De vraag waar ze de eerste nacht moesten slapen was voor de meesten snel beantwoord. ‘Ik kreeg meteen drie slaapplekken aangeboden’, vertelt Jan, student Ruimtelijke planning, zondag als hij gebruikmaakt van de eerste mogelijkheid om wat spullen op te halen. Er hangen twee grote plastic tassen aan zijn stuur. ‘Ik bracht net mijn fiets naar de fietsenmaker toen het gebeurde. Ik slaap nu bij een kameraad, en heb ook een shirt van hem aan omdat ik verder niks had.’ En zo vonden veel Nederlandse studenten makkelijk onderdak bij vrienden in Wageningen of bij hun ouders. Buitenlandse studenten maakten meer gebruik van de in allerijl regelde kamers van het Wageningse hotel- en congrescentrum WICC. Tao Cheng van Hoevestein 16B is er blij mee. Hij heeft een eenpersoonskamer met een klein bureau voor zijn laptop. ‘Deze kamer is beter dan die ik had op Hoevestein. Ik leef hier gezonder want ik krijg drie maaltijden per dag. Ik heb alleen geen internet. Daar zou ik extra voor moeten betalen. Maar gezien de omstandigheden gaat het prima’, zegt Cheng,

die net rijles had toen de brand uitbrak. Op Hoevestein wonen ook allerhande huisdieren die nu tijdelijk onderdak nodig hebben. Thomas van 4C, student Bos- en natuurbeheer, zit in de flat van zijn vriendin met negen beesten van verschillende afdelingen. ‘Ratjes, een dwerghamster, een goudhamster, schilpad en een konijn’, somt hij op. Bente van 3B torst een klagelijk mauwen de kat in een reismand. ‘Dit is onze afdelingskat Chris. Vrijdagavond hebben we hem met een bak eten en drinken in een kamer opgesloten, omdat we nog niet direct een plekje voor hem hadden. Maar hij kan nu met een afdelingsgenoot mee die bij zijn vriendin gaat logeren.’ De derdejaars studente Voeding en gezondheid was op visite op 16A toen een buurjongen kwam vertellen dat het dak in brand stond. ‘We hadden al wel een vage brandlucht geroken, waar we verder geen aandacht aan besteedden omdat er op het dak werd gewerkt. Maar de vlammen sloegen toen al over het dak. We zijn keihard naar beneden gaan rennen, overal aanbellend en op deuren kloppend om te waarschuwen’, vertelt Bente. ‘Dat was best heftig.’ Gas, water en licht in de sterflat zijn voorlopig afgesloten. Zaterdag haalde een schoonmaakploeg daarom alle koelkasten leeg en gooide bederfelijke waar weg. ‘Maar mijn dure fles Karvan Cevitam is ook weg, en die was echt nog wel even goed gebleven’, meldt een bewoner. Voor de schadeafhandeling zijn daarom ook overal foto’s van gemaakt, aldus de complexbeheerder. Omdat het nog wel even kan duren voor-

dat bewoners terugkunnen en ze anderen niet lang willen belasten, meldden zich in de loop der dagen steeds meer Hoevesteinhuurders bij Idealis voor noodopvang. Zoals Emmy van 10B. Op dinsdag is ze nog te gast bij studentenhuus Hutje-mutje, waar ze een platformpje met een gordijntje ervoor tot haar beschikking heeft. Voor even is dat wel leuk, maar niet voor zolang. ‘Ze hebben me beloofd dat ik voor morgenavond een kamer heb. Ik vind het allemaal supergoed geregeld.’ Emmy lag ziek op bed met de gordijnen dicht toen ze twee explosies hoorde. ‘Ik dacht dat een naburig gebouw was ontploft. Toen belde een vriendin om te zeggen dat ik moest vluchten. Ik ben als een gek naar buiten gerend in mijn pyjama op blote voeten, alles stond open. Ik had geen idee waar de brand was en ik dacht dat het gebouw ging instorten’, vertelt Emmy. Op de gang kwam ze Dieuwke tegen, die zo helder was om alle kamers te checken op afdelingsgenoten. Ook pakte Dieuwke nog snel haar laptop mee voordat ze naar buiten ging. Nu zit ze tijdelijk in een leegstaande kamer op de Binnenhaven. Er staat een veldbed en er liggen wat spullen. Dieuwke: ‘Gisteren kwam iemand van Idealis nog met een lamp en gordijnen. Zelfs dat is geregeld. Mijn dagelijkse ritme is natuurlijk wel een beetje verstoord. Ik ben bezig met een afstudeervak, maar daar is de laatste dagen niet zo veel van terechtgekomen. Woensdag wil ik het weer oppakken.’ / **YdH, NM**

Zie ook pagina 4, 21 en 24

De Amsterdamse vereniging Jongeheren-borrel – ‘voor jonge heren die andere jonge heren leuk vinden’ – richt zich logischerwijs niet op meisjes, blijkt uit een reportage van het UvA-lifblad Folia. ‘Je mag wel een keer een vriendin meenemen en lesbo’s mogen ook wel komen, als het maar geen garagepotten zijn, alleen lipsticklesbo’s.’ De heren houden meer van colbertjes dan van leren strings. En ‘tijdens de borrel kun je echt niet staan tongen, dat is een ongeschreven regel’.

Canadese onderzoekers hebben ontdekt dat planten soortgenoten kunnen herkennen. In potexperimenten met de Amerikaanse zeeraket (*Cakile edentula*) bleek dat plantjes die omringd zijn door familie, minder wortels ontwikkelen dan plantjes met vreemden om zich heen. Ze gunnen verwanten dus meer ruimte dan vreemdelingen. De zeeraket kon wel eens het troetelplantje van Geert Wilders gaan worden.

Noorse onderzoekers zijn erin geslaagd de stand van de meerforel op te krikken door de favoriete prooi van deze roofvis – de beekridder of trekzalm – weg te vangen. Deze contra-intuïtieve aanpak werkte omdat de prooivissen moddervet waren geworden en zich langzamer voortplantten. Zodra de dikke oude vissen waren gevangen ging de beekridder zich weer sneller voortplanten en kwamen meer hapklare jonge visjes beschikbaar voor de meerforel.

STUDENTENTEAM ZET IDEALEN OM IN DADEN

Een groepje Wageningse studenten begon in maart 2007 vol goede moed te schrijven aan een plan om hun idealen inde praktijk te brengen. Ze deden dat op uitnodiging van Sife, een internationale organisatie die studenten stimuleert maatschappelijk verantwoorde projecten op te zetten. Op de landelijke bijeenkomst in mei won het team de ‘Spirit of Sife award’ voor beste nieuwe project.

‘In maart was de landelijke coördinator van Sife in Wageningen om hier een team op te starten’, vertelt Marjanneke Vijge, voorzitter van Sife Wageningen. ‘Met vier studenten zijn we toen begonnen.’ Na wat mislukte ideeën kwam de groep uit bij *community supported agriculture* (CSA). ‘CSA is een kleinschalig model van biologische productie waarbij de boer aandelen in zijn oogst verkoopt. Klanten kunnen zich voor een vast bedrag in het bedrijf inkopen en delen in de oogst. Ze beslissen ook mee over hoe budget besteed wordt. Het doel van Sife Wageningen is om CSA meer bekendheid te geven en om boeren te ondersteunen als die op het systeem willen overstappen. Vooral met dingen die wij op de universiteit leren zoals publiciteit, communicatie en het financiële raamwerk. Dan kunnen de boeren zich met het praktische werk bezig houden’, zegt Vijge. Teamgenoot Reitse de Roos studeert Mi-

lieusociologie. Op de vraag of hij hier aan meedoet om zijn cv op te leuken lacht hij hard. ‘Daar geloof ik niet in. Dit project is een goed huwelijk tussen idealisme en zaken. Wat ik leuk vind is dat CSA de markt op een andere manier benadert. Vraag en aanbod worden direct bij elkaar gebracht.’ Rutherford Mwaruta doet mee vanwege zijn passie voor kleinschalige projecten en wil graag wat terugdoen voor de maatschappij waar hij in woont. Hij vertelt over de opstartproblemen van de nieuwe groep. ‘In het begin hadden we een dilemma: moeten we meedoen met de landelijke Sife wedstrijd of niet? We waren uit het niks gestart en de deadline was nogal dichtbij. Toen we besloten het erop te wagen zijn er nog twee leden gestopt, die zagen het niet zitten. Op vijftwintig mei waren de nationale kampioenschappen waar we de prijs voor het beste nieuwe project wonnen.’ Ondanks deze opsteker vindt de Sifeploeg zijn opdracht niet gemakkelijk. ‘We krijgen nog geen steun van de universiteit’, vertelt Vijge. ‘De kantine van de Leeuwenborch is ons kantoor en we hebben nog geen website om ons project op te promoten. Maar we gaan serieus door. Elke donderdag is er vergadering en we zijn inmiddels met zijn zevenen. We zijn ook op zoek naar meer leden want als we groeien kunnen we weer nieuwe projecten starten.’ / NM

Het Wageningse studententeam met de ‘Spirit of Sife award’. / foto GA

NEDERLANDSE STUDENT IS LUI

Veel Nederlandse studenten zijn liever lui dan moe. Slechts één op de drie wil voor een tentamen het hoogst mogelijke cijfer halen. De rest neemt genoegen met minder. In andere landen doen studenten beter hun best.

Dat blijkt uit de nieuwe WO-monitor die de universiteiten vandaag naar buiten brengen. Er is een hoofdstuk in opgenomen met de resultaten van een internatio-

nale enquête onder afgestudeerden. In tien Europese landen wil gemiddeld 59 procent van de ondervraagden een zo hoog mogelijk cijfer scoren. Zwitserland, Finland en Oostenrijk drukken het gemiddelde, maar Nederland staat met 34 procent pal onderaan. In Spanje gaat meer dan zeventig procent voor het allerhoogste en ook in Frankrijk, Duitsland, Noorwegen, Italië en Groot-Brittannië leggen studenten de lat een stuk hoger. / HOP

HET ECHTE WERK

OP DE VLUCHT VOOR DE NIGERIAANSE POLITIE

Masterstudent bedrijfskunde Marcel Hoekstra (op de foto rechts) werkte vier maanden aan de lancering van een bedrijf in internetsatellietsystemen in Nigeria. Om niet in de cel te belanden kwam hij een maand eerder terug dan gepland.

‘Ik kwam in een compleet andere wereld terecht. Een wereld van een paar eeuwen terug, maar dan met moderne *gadgets*. Iedereen heeft minstens één mobiel, en televisies zijn erg populair. Maar verder zijn er geen betrouwbare voorzieningen, mensen leven op straat en het verkeer is één grote chaos. Dat was wel even wennen. Gelukkig werd ik goed opgevangen door mensen van Aiesec in de stad Lagos, waar vijftien tot twintig miljoen mensen leven. Nigeria is een land met veel verschillende culturen. Niemand vertrouwt elkaar daardoor. Mensen reizen nooit ’s nachts, of alleen. Ik heb op straat ook nooit langer dan drie minuten met vreemden gepraat. Mijn portemonnee en mobieltje zijn allebei gestolen, maar het kon erger. Je kan zo door een groep ingesloten en gemolesteerd worden. Als je blank bent, valt er vast iets te halen, denken ze. Gelukkig was het niet overal zo. Vooral in het islamitische noorden – waar de sharia geldt – was het vredig, en waren de mensen respectvol. Toen ik aankwam, was er nog helemaal niets geregeld van wat er beloofd was. Ik werd daarom eerst geplaatst bij een Nigeriaanse familie. Werk was er ook niet. Gelukkig had ik mijn laptop mee, zodat ik het internet op kon. Na verloop van tijd raakte ik wel gewend aan deze manier van wer-

ken. Afspraken werden altijd twee á drie uur later nagekomen. Daar hield ik rekening mee door bijvoorbeeld om acht uur af te spreken als ik wilde dat mensen om tien uur aanwezig waren. Mijn taak was om de lancering van een groothandel in internetsatellietsystemen voor te bereiden. Op eigen initiatief heb ik een marktonderzoek gedaan en ik heb een begin gemaakt met een strategisch plan. Daar waren ze wel van onder de indruk. Maar ik merkte al gauw dat de zaken niet goed gingen. Het bleek namelijk dat de baas geld achterover drukte. Van een buitenlandse investering was bijvoorbeeld een half miljoen dollar verdwenen. Mijn contactpersoon had hiervoor tijdens mijn verblijf bewijs verzameld. Hij had ook politie vrienden en een advocaat. De baas werd uit zijn functie ontheven, maar hij stapte naar zijn dorps hoofd en kreeg gewoon zijn positie weer terug. Daarna begon hij mijn contactpersoon van corruptie te beschuldigen. Niemand was meer veilig. De hel brak los. Mijn collega’s moesten een nacht in de cel doorbrengen. De baas zei tegen mij: ‘Je bent alleen buiten de gevangenis gebleven omdat je buitenland bent.’ Toen wilde ik onmiddellijk weg. De laatste nachten zat ik ondergedoken bij een Nederlandse vriend, want de politie daar is één grote, corrupte bende. Toch heb ik absoluut geen spijt van mijn reis. Ik heb ook goede Nigerianen ontmoet, en heb er veel vrienden aan overgehouden. Ik ben ook niet bang om terug te gaan en er weer te werken. Maar dan wel onder andere omstandigheden.’ / Richard Esser

Altijd al ondersteboven aan het plafond willen hangen, net als Spiderman? Hier is je kans! Amerikaanse onderzoekers zouden plakband hebben ontwikkeld met vier keer zoveel kleefkracht per vierkante centimeter als de pootjes van gekko's. De kleefkracht blijft ook na honderden keren op peil. Alleen moet je, als je weer van het plafond af wil, wel precies onder de juiste hoek trekken. Wie recht naar beneden trekt, blijft voor eeuwig hangen.

Geheimen zijn slecht voor je gezondheid, claimt een Tilburgse promovendus (www.uvt.nl/geheimenonderzoek). Rondlopen met geheimen leidt volgens hem tot een aangetast immuunsysteem, dat zich kan uiten in buikklachten, van 'verstoorde darmflora tot aan kanker'. Wie zijn geheim opbiecht ervaart soms letterlijk opluchting: astmapatiënten krijgen een grotere longinhoud.

PRIKBORD

prikbord@cereales.nl

VOOR JE MOOISTE FOTO, JE EERSTE VERHAAL, JE EIGEN CARTOON

MODDERBEHANDELING

Heeren XVII, de studievereniging Agrotechnologie van Wageningen Universiteit, sloot op dinsdag 19 juni feestelijk het collegejaar af. Dat wordt traditioneel gedaan met een waterbak en barbecue, 'waarbij natuurlijk de alcoholische versnaperingen niet ontbreken'. Maar deze keer konden de landbouwtechnenuten de verleiding niet weerstaan om als eerste een duik te nemen in het nieuw aangelegde 'zwembad' naast het Forum, aldus de bestuursleden in hun mail. 'Ook werd er dankbaar gebruik gemaakt van de gratis modderbehandeling.'

GEENSTIJL.NL HOUDT VAN WAGENINGEN

De populaire en immer subtiële weblog geenstijl.nl heeft afgelopen week weer zijn vurige liefde betuigd aan Wageningen, 'City of Pseudo Sciences'. Kort nadat het nieuws over de explosie en de brand in studentenflat Hoevestein de nationale pers had bereikt, stak 'de Chileen' de bewoners al een hart onder de riem. 'In de flat wonen voornamelijk linkse schijthippies, studenten van de Landbouwuniversiteit. Allemaal Volkert-vriendjes. Springen maarr...'

Ook andere bezoekers van de weblog gaven in hun commentaren massaal blijk van hun medeleven met de geëvacueerde studenten. In de woorden van Shadowbat: 'Maf links hippietuig, hopelijk zijn ze ook nog zo fanatiek in het springen naar beneden als met demonstreren tegen globalisering.' Iemand citeerde het troosten-de lied van de Bloodhound Gang: 'The roof, the roof, the roof is on fire'. En een ander moest onmiddellijk denken aan de grote geenstijl-heilige. 'Misschien de wraak van Pim? Beter laat dan nooit zou ik zeggen!'

De 'reaguurders', zoals bezoekers van de site worden genoemd, hielden zelfs rekening met het groene imago van Wageningen. 'Holy handbags, Batman! Is dit wel goed voor het milieu?' En ze hielpen de plaatselijke brandweer door mee te denken over de oorzaak van de explosie. 'Waarschijnlijk een mestbom ontploft', oppert Spritzerkoning. 'Dat krijg je er nu van als je je sojabonen en linzen laat broeien in de vensterbank', suggereert Teen.

Enkele Wageningers die ook tot de vaste fans van geenstijl.nl behoren, bedankten hun internetvrienden voor de hartverwarmende aandacht. 'Het enige wat ik wil weten is hoeveel water- en rookschade er is, en wanneer ik m'n kamer weer in mag,' schrijft Audrey. Iemand anders: 'Ik woon in de identieke flat die ernaast staat, en ik ben geen hippie, ik ben niet eens links. Ik schaam me een beetje voor jullie reacties als rechts persoon zijnde.' Tot slot: 'Ik woon ook in de flat, en verwacht van mijn rechtse broeders wel wat meer medeleven.' / Richard Esser

